अंक १२ वा २०२१-२२

॥ ज्ञानपंढरी ॥

॥ विष्णुविण जप व्यर्थ त्याचे ज्ञान ॥

श्री पांडुरंग ग्रामीण विकास प्रतिष्ठान संचलित

सावित्रीबाई फुले पुणे विद्यापीठ संलग्नित

दिलीप वळसे पाटील

कला, वाणिज्य व विज्ञान महाविद्यालय

मु.पो.निमगाव सावा, ता.जुन्नर, जि.पुणे ४१० ५०४ ७५१७२३७३३३/८३१७२३७३३३

संस्थापक-अध्यक्ष: मा.श्री.पांडुरंगजी पवार (M.Com.) मा.उपाध्यक्ष, जि.प.पुणे.

Website: www.dvpcollege.com Email: dpc_nimgaonsawa@rediffmail.com

* महाराष्ट्र शासन नोंदणी क्र.एन.जी.सी.२००९/(१५२/०९) मशि-०४ दि.११/०७/२००९ * पुणे विद्यापीठ आय.डी.क्र.पी.यु./पी.एन./ए.सी.एस./३३८/२००९

मा.ना.दिलीपरावजी वळसे पाटील

मा.गृहमंत्री, महाराष्ट्र राज्य

मा.श्री.पांडुरंगजी पवार साहेब

विद्यमान सदस्य, जि.प.पुणे, संस्थापक-श्री पांडुरंग ग्रामीण विकास प्रतिष्ठाण

संचालक मंडळ

श्री.संदिपान पांडुरंग पवार
अध्यक्ष

श्री.कृष्णा निवृत्ती गाडगे
उपाध्यक्ष

श्री.परेश गणपत घोडे
सचिव

श्री.किशोर कारभारी घोडे
खजिनदार

श्री.सोपान श्रीपती गाडगे
सदस्य

श्री.संदिप सावकार थोरात
सदस्य

श्री.दत्तात्रय उमाजी घोडे
सदस्य

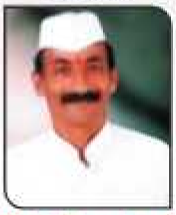

श्री.पांडुरंग मगन गाडगे
सदस्य

श्री.निसार अब्दुल पटेल
सदस्या

श्री.सतीशकुमार भालचंद्र उनवणे
सदस्य

श्री.विशाल श्रीहरी भालेराव
सदस्य

सौ.कविता संदिपान पवार
संस्था प्रतिनिधी

स्थानिक व्यवस्थापन समिती

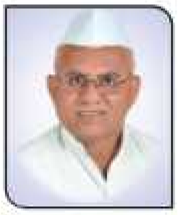

श्री.पांडुरंगजी तुकाराम पवार
संस्थापक/अध्यक्ष

श्री.गणपत बाळकृष्ण घोडे
सदस्य

श्री.जिजाभाऊ खंडू थोरात
सदस्य

श्री.डॉ.वसंत हरिभाऊ गाडगे
सदस्य

प्रा.परशुराम सुभाष लगड
सदस्य

श्री.अजित जनार्दन डुकरे
सदस्य

प्रा.प्रल्हाद सुरेश शिंदे
सचिव/प्राचार्य

प्रा.प्रकाश आबाराव कांबळे
प्राध्यापक प्रतिनिधी

प्रा.ज्योती अनिल अहिनवे
प्राध्यापक प्रतिनिधी

प्रा.सुजाता जगन्नाथ येंधे
प्राध्यापिका प्रतिनिधी

प्रा.शाकुराव गंगाराम कोरडे
प्राध्यापक प्रतिनिधी

श्री.अनिल नामदेव पडवळ
प्राध्यापक प्रतिनिधी

कु.प्रांजल अमृता विश्वासराव
विद्यापीठ प्रतिनिधी

प्रा.गोविंद खंडू गाडगे
प्राध्यापकेत्तर प्रतिनिधी

!! विष्णुविण जप व्यर्थ त्याचे ज्ञान !!

सावित्रीबाई फुले पुणे विद्यापीठ संलग्नित

श्री पांडुरंग ग्रामीण विकास प्रतिष्ठान संचलित

दिलीप वळसे पाटील कला, वाणिज्य व विज्ञान महाविद्यालय, निमगाव सावा

प्रा.प्रल्हाद शिंदे
प्राचार्य

प्रा.प्रकाश कांबळे
सहाय्यक प्राध्यापक

प्रा.डॉ.शाकुराव कोरडे
सहाय्यक प्राध्यापक

प्रा.पडवळ अनिल
सहाय्यक प्राध्यापक

प्रा.प्रियंका डुकरे
सहाय्यक प्राध्यापक

प्रा.प्रविण गोरडे
सहाय्यक प्राध्यापक

प्रा.डॉ.दत्तात्रय चव्हाण
सहाय्यक प्राध्यापक

प्रा.शितल कांबळे
सहाय्यक प्राध्यापक

प्रा.शिवाजी साळवे
सहाय्यक प्राध्यापक

प्रा.मुन्ना मणियार
सहाय्यक प्राध्यापक

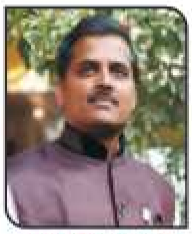
प्रा.आशिष घाडगे
सहाय्यक प्राध्यापक

प्रा.ज्योती अहिनवे
सहाय्यक प्राध्यापिका

प्रा.मंगल उनवणे
सहाय्यक प्राध्यापक

प्रा.आहेर नंदा
सहाय्यक प्राध्यापक

प्रा.रोहिणी काटे
सहाय्यक प्राध्यापक

प्रा.छाया चक्कर
सहाय्यक प्राध्यापिका

प्रा.सुजाता येंधे
सहाय्यक प्राध्यापक

प्रा.नयना पावडे
सहाय्यक प्राध्यापक

श्री.गोविंद गाडगे
कार्यालयीन अधिक्षक

श्री.विजय लामखडे
लेखापाल

श्री.योगेश देवकर
लॅब असिस्टंट

श्री.शांताराम गाडगे
शिक्षकेत्तर कर्मचारी

सौ.कमल उनवणे
शिक्षकेत्तर कर्मचारी

गुणवंत विद्यार्थी

कला विभाग

प्रथम वर्ष

भोजणे वैभवी चंद्रशेखर
८३.३५%

सदवाल निलेश निवृत्ती
८२.०५%

पटेल शोएब हमीद
७७.०५%

द्वितीय वर्ष

कांबळे अक्षय भिमाजी
८२.५५%

टापरे अक्षय दिलीप
८१.९७%

पोखरकर श्रद्धा संतोष
७८.७५%

तृतीय वर्ष

बेल्हेकर ओंकार सोपान
८२.२८%

काटे भारती सुनिल
८०.८६%

पादीर दिव्या बाळू
७९.७२%

वाणिज्य विभाग

प्रथम वर्ष

गुंजाळ अजिंक्य शिवाजी
८२.०५%

शिंदे योगेश मारुती
८१.३५%

गाढवे वैष्णवी गणेश
७९.०१%

द्वितीय वर्ष

थोरात साक्षी महेंद्र
८७.९५%

गाढवे समाधान तुकाराम
८४.५५%

घोडे नेहा लहू
८३.०६%

तृतीय वर्ष

इनामदार मुस्ताक अली
८४.९६%

डुकरे निशा सुरेश
८०.८८%

सरजिने निता शिवाजी
७९.३६%

विज्ञान विभाग

प्रथम वर्ष

तांबे निकिता शंकर
८०.११%

डुकरे शुभांगी उत्तम
७९.९०%

विश्वासराव भाग्यश्री रामदास
७७.९५%

द्वितीय वर्ष

थोरात स्नेहा संजय
८२.९५%

गावडे विशाखा विलास
८१.०६%

वासकर अश्विनी प्रकाश
८०.२५%

तृतीय वर्ष

पाबळे रुपाली पांडुरंग
८३.०५%

ठोंबे स्वाती नारायण
७९.४१%

मिस्तरी साहिल म.हनिफ
७८.९१%

विष्णुविण जप व्यर्थ त्याचे ज्ञान!

सावित्रीबाई फुले पुणे विद्यापीठ संलग्नित

श्री. पांडुरंग ग्रामीण विकास प्रतिष्ठान संचलित

दिलीप वळसे पाटील कला, वाणिज्य व विज्ञान महाविद्यालय, निमगाव सावा

प्रकाशन स्थळ	:	दिलीप वळसे पाटील कला, वाणिज्य व विज्ञान महाविद्यालय, निमगाव सावा, ता. जुन्नर जि. पुणे, पिन ४१०५०४
नियतकाळ	:	वार्षिक
प्रकाशकाचे नाव	:	प्राचार्य श्री.प्रल्हाद सुरेश शिंदे M.A.,NET
राष्ट्रीयत्व	:	भारतीय
पत्ता	:	दिलीप वळसे पाटील कला, वाणिज्य व विज्ञान महाविद्यालय, निमगाव सावा, ता. जुन्नर जि. पुणे, पिन ४१०५०४
मालकी	:	प्राचार्य श्री.प्रल्हाद सुरेश शिंदे श्री. पांडुरंग ग्रामीण विकास प्रतिष्ठान संचलित दिलीप वळसे पाटील कला, वाणिज्य व विज्ञान महाविद्यालय, निमगाव सावा, ता. जुन्नर जि. पुणे, पिन ४१०५०४
मुद्रकाचे नाव	:	बालाजी एंटरप्रायजेस, मंचर
राष्ट्रीयत्व	:	भारतीय
पत्ता	:	मु.पो.निमगाव सावा, ता. जुन्नर जि. पुणे, पिन ४१०५०४

मी असे जाहीर करतो की, वर दिलेला तपशील माझ्या माहिती व समजुती खरा आहे. या नियतकालिकातील मजकुरांशी संपादक मंडळ सहमत असेलच असे नाही.

● प्रकाशक ●

प्राचार्य श्री.प्रल्हाद सुरेश शिंदे

विष्णुविण जप व्यर्थ त्याचे ज्ञान!
सावित्रीबाई फुले पुणे विद्यापीठ संलग्नित
श्री. पांडुरंग ग्रामीण विकास प्रतिष्ठान संचलित

दिलीप वळसे पाटील कला, वाणिज्य व विज्ञान महाविद्यालय, निमगाव सावा

❑ **ज्ञानपंढरी**
वार्षिक नियतकालिक (अंक १२ वा)
संपादक मंडळ

❑ **प्राचार्य श्री.प्रल्हाद सुरेश शिंदे**
अध्यक्ष

❑ **प्रा.डॉ.शाकुराव गंगाराम कोरडे**
संपादक

❑ **शाखा निहाय प्राध्यापक**
डॉ.दत्तात्रय चव्हाण
प्रा. अहिनवे ज्येती
प्रा. गोरडे प्रविण

❑ **संपादकीय सहाय्यक**
प्रा. कांबळे प्रकाश

❑ **कार्यालय प्रमुख**
मा. गोविंद खंडू गाडगे

❑ **महिला प्रतिनिधी**
प्रा. येंधे सुजाता

❑ **ग्रंथपाल**
सौ.मंगल सुधाकर उनवणे

❑ **परिचर**
मा. शांताराम प्रभाकर गाडगे
मा. कमल श्रीराम उनवणे

❑ **विद्यार्थी प्रतिनिधी**
कु.डुकरे गौरी दत्तात्रय

अनुक्रमणिका

१	अध्यक्षीय मनोगत	४
२	संपादकीय	५
३	अँटी रॅगिंग कमिटी	६
४	मराठी विभाग	७-३८
५	इंग्रजी विभाग	३९-५०
६	अहवाल विभाग	५१-५८
७	कायमचे स्फुर्तिदाते	५९-६५

प्राचार्य मनोगत

श्री पांडुरंग ग्रामीण विकास प्रतिष्ठाण संचलित, दिलीप वळसे पाटील कला, वाणिज्य व विज्ञान महाविद्यालयाच्या ज्ञानपंढरी हा १२ वा वार्षिक अंक आपणा हाती सोपवताना मला सार्थ अभिमान व मन:पूर्वक आनंद होत आहे. दि.२७/०७/२००९ मध्ये लावलेल्या या महाविद्यालय रुपी रोपट्याने पाहता पाहता १० वर्ष यशस्वीरित्या पूर्ण केली.

छत्रपती शिवाजी महाराजांच्या पदस्पर्शाने व विघ्नहर्ता गणेशाच्या आशिर्वादाने पावन झालेल्या जुन्नर तालुक्याच्या पवित्र भूमीच्या पूर्व पट्ट्यात स्थापन झालेल्या या महाविद्यालयाची वाटचाल कोणत्याही अनुदानित महाविद्यालयाला तोडीस तोड अशी आहे.

आपल्या भागाचा सामाजिक, आर्थिक विकासाबरोबरच शैक्षणिक विकास व्हावा या उद्देशाने साहेबांनी या महाविद्यालयाची स्थापना करुन शिक्षणापासून वंचित असलेल्या या भागात गरीब, होतकरू व शिक्षणाची दुर्दम्य प्रबळ इच्छा असणाऱ्या विद्यार्थ्यांची उच्च शिक्षणाची सोय केली. सन २००९ साली या महाविद्यालयात केवळ ११७ विद्यार्थी प्रवेशित झाले होते. परंतु आज कला, वाणिज्य व विज्ञान या तीनही शाखांमध्ये ७२४ विद्यार्थी शिक्षण घेत आहेत. तसेच यशवंतराव चव्हाण महाराष्ट्र मुक्त विद्यापीठांतर्गत एम.एम.मराठी हा अभ्यासक्रम देखील सुरु केला आहे व आज या विभागामध्ये ३३ विद्यार्थी प्रेविशीत आहे. एकूण १५७ विद्यार्थ्यांनी प्रवेश घेतला आहे याचा मला सार्थ अभिमान आहे.

ज्या भागात उच्च शिक्षण घेण्यासाठी विद्यार्थ्यांना २० ते २५ कि.मी अंतर प्रवास करावा लागत होता.

अनेक विद्यार्थी या त्रासामुळे उच्च शिक्षणापासून वंचित राहत होते. मुलींना शिक्षणाची इच्छा असूनही शिक्षणाची दारे बंद होती. परिस्थितीमुळे अनेक विद्यार्थी ज्ञानगंगेच्या गुडघाभर पाण्यात देखीत जाऊ शकत नव्हते. अशा विद्यार्थ्यांना ज्ञानाच्या प्रवाहात आणण्याचे कार्य जिल्हा परिषद माजी उपाध्यक्ष आणि विद्यमान सदस्य आदरणीय पांडुरंगजी पवार साहेबांनी केले व दिलीप वळसे पाटील महाविद्यालयाची स्थापना करुन वाळवंटात फुलबाग फुलविली.

विद्यार्थ्यांच्या कलागुणांना, त्यांच्यातील सुप्त कौशल्यांना वाव देण्यासाठी ज्ञानपंढरी या अंकातून विविध लेख, कविता, कथा, वैचारीक लेखन इत्यार्दीच्या माध्यमातून त्यांच्या विचारांना प्रवाहित केले जाते व ज्ञान पंढरीच्या माध्यमातून त्यांना प्रकाशित केले जाते.

चालू शैक्षणिक वर्षामध्ये ज्ञानपंढरी हा अंक तयार करण्याची जबाबदारी नव्यानेच प्रा.डॉ.शाकुराव कोरडे यांच्याकडे सोपविली व त्यांनी अतिशय प्रामाणिकपणे, निष्ठेने, परीश्रमपूर्वकरित्या पार पाडली, या कामी त्यांना प्रा.कांबळे प्रकाश यांचे विशेष सहकार्य लाभले. त्याबद्दल या सर्वांना विशेष धन्यवाद व या अंकाच्या कामी सहकार्य करणाऱ्या सर्व मान्यवरांचे मन:पूर्वक आभार आणि महाविद्यायलातील सर्व विद्यार्थी, विद्यार्थीनींना भावी वाटचालीस महाविद्यालयाच्या व संस्थेच्या वतीने हार्दिक शुभेच्छा!

प्राचार्य,

प्रा.प्रल्हाद सुरेश शिंदे

M.A., NET

संपादकीय

परशुरामाने नि:शस्त्र केल्याने की काय पण हजारो वर्षे जो समाज फक्त जनावराप्रमाणे अत्याचार सहन करत होता. त्याच परशुरामाच्या भूमीवरील लोकांमध्ये खरे प्राण फुंकणाऱ्या, अभिषेक पात्रातून जलधारांच्या सततच्या वर्षाखालील नितळ शिवलिंगाप्रमाणे रूप लाभलेल्या, महाराष्ट्राच्या आणि देशाच्या राजकीय व सामाजिक अस्मितेचा केंद्रबिंदू असणाऱ्या त्या सह्याद्रीच्या शिवाने ज्या भूमीत जन्म घेतला आणि पृथ्वीतलावर आपले पहिले दुड दुडणारे पाऊल ज्या भूमीवर टाकून सूर्याच्या अस्तित्त्वापर्यंत जी भूमी पवित्र व विघ्नहर्त्याच्या आशीर्वादाने ज्या भुमीने अनेक विघ्नाचा समाना केला त्याच जुन्नर तालुक्यातील पूर्व भागातील पण अवर्षण भागात विकासाचे वारे बराच काळ फिरकलेच नव्हते, असा हा दुर्लक्षित भाग ज्यांच्या विशेष प्रयत्नातून आज प्रगतीच्या वाटेवर धावत आहे व विकासाची फळे चाखत आहे त्या मा.ना.श्री.दिलीपरावजी वळसे पाटील साहेबांच्या नावाने सुरु झालेले पूर्व भागातील हे महाविद्यालय आपली मुळे खोलवर रुजवून ताठ मानेने खंबीरपणे वाढताना आपले जणू बारसेच साजरे करीत आहे.

जुन्नरच्या पूर्व पट्ट्यांचा रूपरंग बदलण्यात यशस्वी ठरलेलं या ठिकाणचं लोकनेतृत्त्व म्हणजे मा.श्री.पांडुरंगजी पवार साहेब (मा.उपाध्यक्ष/सदस्य, जि.प.पुणे) ज्यांनी विकासाची गंगा येथे आणली. या ग्रामीण भागाच्या विकासासाठी त्यांनी १९९६ मध्ये श्री पांडुरंग ग्रामीण विकास प्रतिष्ठानची स्थापना करुन विविध समाजपयोगी उपक्रम राबविले. प्राथमिक व माध्यमिक शिक्षणाची सुविधा केल्यावर उच्च शिक्षणाच्या सोय अभावी येथील मुलं-मुली घरीच राहत होती. त्यासाठी उच्च शिक्षणाची गरज ओळखून ह्याच संस्थेच्या माध्यमातून मा.श्री.पांडुरंग पवार साहेब मा.उपाध्यक्ष/सदस्य, जि.प.पुणे व त्यांचे सर्व सहकारी जे उन्हा-तान्हात कष्ट करुन घामाचे मोती गाळत आहेत व जे बाहेर गावी राहूनही आपल्या जन्मभूमीशी नाळ अजूनही जोडून आहेत. त्या सर्व शिलेदारांनी आपले श्रमाचे लावून मा.श्री.दिलीपरावजी वळसे पाटील (कामगार व राज्य उत्पादन शुल्क मंत्री महा.राज्य, मुंबई) यांच्या प्रयत्नातून २००९-१० या शैक्षणिक वर्षात दिलीप वळसे पाटील कला, वाणिज्य व विज्ञान महाविद्यालयाचे रोपटे लावले व शेकडो विद्यार्थ्यांच्या उच्च शिक्षणाची सोय केली.

अशा या महाविद्यालयाचा वार्षिक अंक विद्यापीठ नियमानुसार काढणे आवश्यक होते. यात विद्यार्थी, प्राध्यापक यांच्यासह संस्थेनेही विशेष रस दाखवून पूर्ण सहकार्याची हमी दिली. पहिल्याच आवृत्तीच्या या अंकांच्या नावासाठी सर्वांकडून प्रस्ताव मागविण्यात आले. विद्येच्या माहेरघरात, पंढरीच्या महाविद्यालयात म्हणजे या परिसरात हे महाविद्यालय म्हणजे ज्ञानाची पंढरीच ठरणार असल्याने सुचवलेले ज्ञानपंढरी हे शिर्षक सर्वानुमते निवडल्यामुळे मी सर्वांचा आभारी आहोत.

महाविद्यालयीन विद्यार्थ्यांचा विविध योजना व अभ्यासामधील उत्साही सहभाग व गरज प्राध्यापक व संस्था यांचा उत्साह वाढविणारा आहे. म्हणून पुढील वर्षात संस्था कनिष्ठ महाविद्यालय विज्ञान व वाणिज्य शाखा तर वरिष्ठ महाविद्यालयीन कला, वाणिज्य व विज्ञान या शाखा सुसज्ज भव्य व निसर्गाच्या सानिध्यात असणाऱ्या नव्या इमारतीमध्ये सुरु करीत आहे. त्यात आपल्या सुचना, मार्गदर्शन व आशीर्वादांची अपेक्षा आहे.

या अंकाच्या निर्मितीत संस्था महाविद्यालयाचे प्राचार्य व संपादक मंडळाचे अध्यक्ष मा.डॉ.विलास श्रीधर जोशी सर इतर सर्व प्राध्यापक वृंद व विद्यार्थी या सर्वांचे सहकार्य लाभले.

प्रेरणादायी व आदर्श अशा संस्था कार्याचे व तज्ज्ञ अनुभवी सेवकांच्या अष्टपैलू व्यक्तीमत्त्वाच्या कार्याचे समग्र दर्शन घडविणारा, अनेकांच्या सह्रदय बहुमोल सहकार्याने साकार झालेला हा ज्ञानपंढरी अंक निश्चितच वाचनीय व संग्राह्य स्वरुपाचा ठरेल याची खात्री वाटते. आपल्या सुचनांचे अभिनंदमय... सर्वांचे पुनश्च एकदा हार्दिक आभार....धन्यवाद!!!

संपादक

प्रा.डॉ.शाकुराव गंगाराम कोरडे

अँटी रॅगिंग कमिटी

सन २०१९-२०

१)	प्रा.डॉ.जोशी व्ही.एस.	प्राचार्य	अध्यक्ष
२)	श्री.गणपत घोडे	संस्था प्रतिनिधी	सदस्य
३)	श्री.जिजाभाऊ थोरात	समाजसेवक	सदस्य
४)	प्रा.प्रकाश कांबळे	प्राध्यापक प्रतिनिधी	सदस्य
५)	प्रा.दर्शन शेलार	विद्यार्थी विकास अधिकारी	सदस्य
६)	प्रा.अनिल कांबळे	कला शाखा प्रतिनिधी	सदस्य
७)	प्रा.ज्योती अहिनवे	वाणिज्य शाखा प्रतिनिधी	सदस्य
८)	पा.राजेंद्र जगताप	विज्ञान शाखा प्रतिनिधी	सदस्य
९)	प्रा.छाया गायकवाड	प्राध्यापिका प्रतिनिधी	सदस्य
१०)	श्री.गोविंद गाडगे	शिक्षकेत्तर सेवक प्रतिनिधी	सदस्य
११)	कु.प्रांजल विश्वासराव	विद्यार्थीनी प्रतिनिधी	सदस्य
१२)	कु.स्वप्नील थिटे	विद्यार्थी प्रतिनिधी	सदस्य

अँटी रॅगिंग कमिटी

सन २०२०-२१

१)	प्रा.डॉ.जोशी व्ही.एस.	प्राचार्य	अध्यक्ष
२)	श्री.गणपत घोडे	संस्था प्रतिनिधी	सदस्य
३)	श्री.जिजाभाऊ थोरात	समाजसेवक	सदस्य
४)	प्रा.प्रकाश कांबळे	प्राध्यापक प्रतिनिधी	सदस्य
५)	प्रा.दर्शन शेलार	विद्यार्थी विकास अधिकारी	सदस्य
६)	प्रा.अनिल कांबळे	कला शाखा प्रतिनिधी	सदस्य
७)	प्रा.ज्योती अहिनवे	वाणिज्य शाखा प्रतिनिधी	सदस्य
८)	पा.राजेंद्र जगताप	विज्ञान शाखा प्रतिनिधी	सदस्य
९)	प्रा.छाया गायकवाड	प्राध्यापिका प्रतिनिधी	सदस्य
१०)	श्री.गोविंद गाडगे	शिक्षकेत्तर सेवक प्रतिनिधी	सदस्य
११)	कु.डुकरे गौरी	विद्यार्थीनी प्रतिनिधी	सदस्य

मराठी विभाग

संस्कारक्षम शिक्षण...

अज्ञानाच्या अवकाशाचा छेद घेण्यासाठी विद्यादान करण्यासाठी मा.श्री.पांडुरंगजी पवार सा़ो. साहेबांनी जो वृक्ष उभा केला आहे त्याचे काही दिवसांनी वटवृक्षात रुपांतर होईल अशी माझी मनोमन इच्छा आहे. ज्ञान ही शक्ती आहे. शिक्षण हे सर्वांगीण सुधारणेचे प्रवेशद्वार आहे. आज जगावर आपण राज्य करणारे भाकीत करत आहोत. त्यासाठी संस्कारक्षम शिक्षणाची अत्यंत गरज आहे. ज्ञानानेच मोठे होता येते. आर्थिक संपत्ती येते. मानवी प्रतिष्ठा ही लाभते. आपण समाजातील माणुसकी जपली तरच आपले शिक्षण हे श्रेष्ठ असेल.

भारतीय संस्कृती अंत:करण आणि बुद्धी यांची पूजा करणारी आहे. उदारता आणि निर्मरछता यांना प्राधान्य देणारी आहे. शिक्षण हे कृतीयुक्त व संस्कारांनी प्रेरीत झालेले असावे. त्यामुळे उद्याचा भारत 'सुजलाम–सुफलाम' आपल्याला पहावयास मिळेल शिक्षणाला संस्कारांची उत्तम जोड असेल तर भ्रषचाराचा असणारा भस्मासूर ही कधीच निर्माण होणार नाही. पृथ्वीचे नंदनवन करण्यासाठी संस्कारक्षम शिक्षणाची अत्यंत गरज आहे. आशावादी मनुष्य नेहमी एक नवी स्फुर्ती व शक्ती घेऊन वावरत असतो. तो शांततापूर्ण व सफल जीवनासाठी भरारी एवढेच ज्ञानाला महत्त्व देतो. ज्ञानानेच संयम माणसाजवळ निर्माण होतो. संयमी जीवन माणसाला कायमचे सुप्रतिष्ठीत करते. संयम हा तर भारतीय संस्कृतीचा आत्मा मानला जातो.

यशस्वी जीवनाचे खरे तत्त्व म्हणजे संस्कारक्षम शिक्षण होय. कर्तव्याची जाण आजच्या पिढीतील मुलांना व पालकांना होणे गरजेचे आहे. आपण आपल्या कर्तव्याला न विसरता मुलांनी आई–वडिलांना व त्यांनी मुलांना समजावून घेण्याची आजच्या पिढीला अत्यंत गरज आहे. मुलांनी मी म्हणजे तसेच केलं पाहिजे व वृद्धाश्रम म्हणजे आई–वडिलांचे सुख असे न समजता त्यांनी केलेल्या कर्तव्याची जाण ठेवावी.

शिवाजी महाराजांसारखा आत्मविश्वास, धाडस, श्रीकृष्णासारखे विचार–चातुर्य, रामासारखे चारित्र्य–नम्रता इ. गुण आजच्या तरुणाकडे पाहिजे. पण एवढे सारे गुण आपल्यामध्ये येतील. कारण तरुणास अशक्य अशी कोणतीच गोष्ट जगात नाही. संस्कार, शिक्षणाची हाती घेऊन पण ती कोवळ्या मनांच्या पेटवू ज्ञान ज्योती.

प्रा.प्रल्हाद सुरेश शिंदे
प्राचार्य,

विद्यार्थी का करतात आत्महत्या ?

विद्यार्थी का करतात आत्महत्या?
...... हेच समजत नाही मला
आजचे युग प्रगतीचे, इंटरनेटचे
पण समाजात वावरताना विद्यार्थ्यांवर येते दडपण मग
पास होण्यापेक्षा वाटते नापास होण्याची भिती
आई–वडिलांच्या इच्छा आकांक्षा
उरी वागत जगतो विद्यार्थी
महागडे ट्युशन त्यामुळे जास्तच खर्च
आई–वडिलांची इच्छा पूर्ण होत नाही म्हणून
त्याला दिसतो हा सोपा मार्ग
मग याला पालक दोषी की शिक्षक?
सर्व देतात शिक्षण पद्धतीलाच दोष
मग काय बदल करावं असं वाटतं त्यात
आधी पाश्चात्य देशांत घडत होत्या आत्महत्या
आता तर घडतात त्या महाराष्ट्रात
चित्रपट, दुरदर्शन विद्यार्थ्यांना अगदीच जवळचे
तिकडेच वळतात त्यांची निरागस मने
न्यूज–चॅनल, प्रसार माध्यमे.....
.... का दाखवतात असली कृत्य
त्यामुळेच करतात जास्त विद्यार्थी असे कृत्य
म्हणूनच मला शेवटी म्हणावेसे वाटते की,
बंद कान, बंद डोळे माणुसकी आणि माणुसकीच्या
देशा तुला लाख–लाख शुभेच्छा!

कु.इनामदार मुस्ताकअली
टी.वाय.बी.कॉम

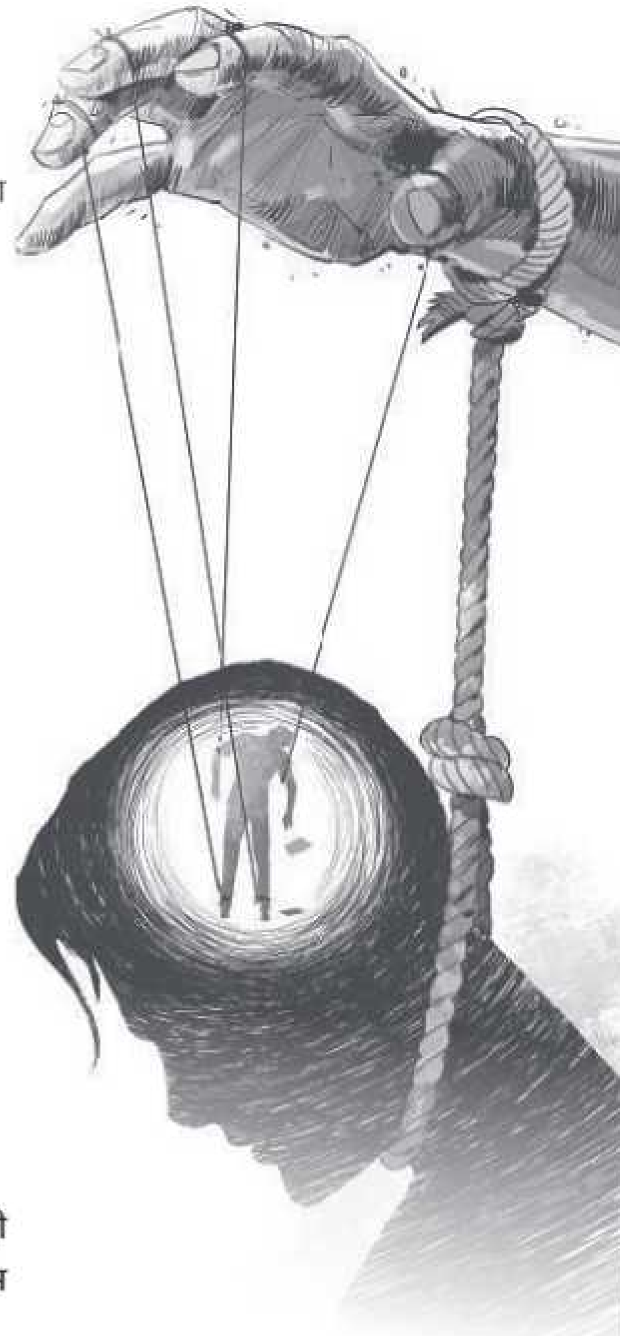

तरुणांमधील नैराश्य

आज आपण सगळीकडे पाहतो. पेपरमध्ये वाचतो की, तरुणवर्ग जो आहे तो मोठ्या प्रमाणात नैराश्याच्या छायेत आलेला आहे. सकाळी पेपर वाचायला घेतला की, एक दोन तरी अशा बातम्या असतातच की परीक्षेत कमी गुण मिळाले म्हणून आत्महत्या, आई वडिल ओरडले म्हणून घर सोडून जाणे वगैरे बातम्यांचे प्रमाण सध्या वाढत आहे. त्याच कारण आहे. मुलांना सर्व आयतं देण्याची सवय लावली आहे आणि किंवा त्यांच्या मध्ये संयम फार कमी झाला आहे. मुलांना सर्वगतिमान व वेगवान लागत असते. त्यांना कोणत्याही गोष्टीसाठी थांबणे गरजेचे वाटत नाही. सगळ कसं गतीमानतेने झाले पाहिजे असं वाटते आणि मनासारखे न झाल्याने ते नैराश्याच्या गर्तेमध्ये सापडतात. बऱ्याचदा स्पर्धा परीक्षांमध्ये तयारी करणारी मुले ही तासनतास अभ्यास करतात. दोन चार वर्षे त्यांचा अभ्यास चालू असतो. मात्र यश न आल्याने ते मानसिक तणावात येताना दिसून येतात.

अशाच एक (विद्यार्थी) मुलगा असतो. ते स्पर्धा परीक्षांचा अभ्यास चार–पाच वर्षे करत असतो. अगदी मनापासून प्रयत्न करुन देखील त्याच्या पदरात यश पडत नसते. सततच्या अपयशाला कंटाळून तो नैराश्याने ग्रासतो. व त्यांच्या डोक्यात विचित्र विचार घोळू लागतो. स्वत:चे जीवन संपवण्याचा विचार त्याच्या डोक्यात येतो. तो घरातून निघतो. जंगलाच्या दिशेने तो जावू लागतो. आपल्या जीवनाला काही अर्थ नाही असे त्याला वाटू लागते. तो रस्त्याने जात असताना एक वृद्ध व्यक्तीचे लक्ष त्या मुलाकडे जाते. त्याला जाणवते की, याच्या मनात गोंधळ उडाला आहे. तो खचलेला आहे. तो वृद्ध व्यक्ती त्या मुलाला विचारतो. काय रे बाळा तू कुठे चालला आहे हे जंगल आहे. पुढे रस्ता नाही. तो मुलगा म्हणाला हो बाबा मला माहित आहे. परंतु मला जंगलातच जायचे आहे. मला स्वत:चे जीवन संपवायचे आहे आणि ते ऐकल्यानंतर मात्र त्या माणसाने त्याला विचारले काय झाले. मला सांग, तू असे काही करु नकोस, तुझे घरी कुटुंब आहे. त्यांचा विचार कर आणि त्याला विश्वासात घेऊन सारे विचारले. त्याने देखील बाबांना सारे सांगितले. बाबांना सारे समजले की हा मुलगा निराश झाला आहे. खचला आहे. ते बाबा म्हणाले हे बघ बाळा मी ह्या जंगलात गेली पंचवीस वर्षे झाले. झाडे लावत आहे. त्यातील ही दोन झाडे बघ. ह्यातले एक झाड खूप जोमाने वाढले. वर्षेभरातच ते बरेच उंच झाले. मात्र त्यातीलच दुसरे झाड मात्र आहे. तसेच आहे त्याची वाढ मात्र खूपच हळू आणि कमी आहे. मात्र जे झाडे जोमाने वाढले आहे. ते बांबूचे झाड आहे. ते वारं किंवा वादळी परिस्थितीत मात्र लगेच उन्मळून पडेल. मात्र हे दुसरे झाड जे वाढले नाही. ते झाडं वडाचेआहे. ते जरी जमिनीच्या वर वाढलेले दिसत नसले तरी ते मात्र जमिनीच्या आत खोलवर मुळं गेली आहेत. त्या मुळ्यांनी जमिनीला घट्ट धरुन ठेवले आहे. त्यामुळे ते आता जेव्हा वाढेल तेव्हा ते पूर्णपणे मजबूत असेल आणि कोणतेही मोठं वाढलं, पाऊस, वारा, झेलणयाची क्षमता त्याला असेल. म्हणून ते झाड हे आतून घट्ट झाले आहे.

त्याचप्रमाणे तुझे आहे. तू निराश झाला आहेस. तू गेली चार पाच वर्षे अभ्यास करत आहेस. तुला जरी कुठे यश आले नसले. तरी तू अगदी यशाचा जवळ आहेस, तुझा अभ्यासाचा पाया आता पक्का झाला आहे आणि आता फक्त तुला त्या वडाच्या झाडाप्रमाणे उचं वाढण्याचीगरज आहे तू तुझी मुळे घट्ट केली आहेस. इतर लोकांप्रमाणे जरी तुला यश नाही आले तरी ते वरवर यशस्वी दिसत आहेत. मात्र तुझे यश हे दिर्घकाळ टिकणारे आहे. तेव्हा तू मागे फिट आणि परत प्रयत्न कर. तू यशस्वी नक्की होशील. बाबांचे विचार ऐकून त्या मुलाला हुरुप येतो आणि तो बाबांचे आभार मानतो आणि परत आपल्या घराकडे येतो.

त्या बाबांप्रमाणे प्रत्येक निराश झालेल्या मुलाला कोणीतरी मार्गदर्शन करणारे भेटतेच असे नाही. मात्र धरी न खचू देता आपली वाट शोधणे गरजेचे आहे आणि सध्या वाटती बेरोजगारी आहेच. त्यापेक्षा पर्याय शोधणे गरजेचे आहे. आपण चांगले शिक्षण घेतले म्हणजे नोकरीच करावी असे नाही ते ज्ञान तुम्ही एखादा व्यवसाय सुरु करण्यासाठी देखील वापरु शकता. मात्र ह्या नैराश्यातून बाहेर पडणे गरजेचे आहे.

प्रा.ज्योती अहिनवे
सहाय्यक प्राध्यापिका

विंचू

विंचवाविषयी आपल्याला काय माहित आहे? विंचू डंक मारुती, इतकच ना? तुमच्या माहितीत एक अजुन भर घालणार आहे. विंचवाची मादी विंचवी म्हणुयात तिला. श्रेष्ठ मातृत्त्व समजायचं असेल तर विंचविला भेटलच पाहिजे.

विंचवी प्रसवते म्हणजे बाळंत होते. तेव्हा सरासरी तिला सहा-सात पिलं होतात. अगदी अंगण्याच्या नखावर मावतील एवढी. काही तासांनी पिलांना भुक लागते. निसर्गाचा कोप झालेल्या जिवापैकी एक म्हणजे विंचवी.

तिला पिलाचं पोषण करण्यासाठी कुठलीच व्यवस्था नाही. विंचवीकडे अशी कुठलीच सोय नाही. आता पिलं जसजशी मोठी होऊ लागतात. तसतशी त्यांची भूक अनावर होऊ लागते. विंचवी बिचारी कासावीस होऊ लागते. पण घ्यायला तर काहीच नाही. पिले तिला चावा घ्यायला सुरुवात करतात तो अंग चोरून निमुट बसुन राहते. आता पिलांची भुक अनावर होते. ते विंचवीचेच लचके तोडायला सुरुवात करतात. पहाता पहाता पिलं पोट भरुन तृप्त झालेली असतात आणि विंचवी.... विंचवी... होती स्वत: पिलांना तृप्त करण्यासाठी समर्पित झालेली असते. याला म्हणतात. आईचं आईपण. 'आई'

मग ती मुंगी, शेळी, माकड, वाघीण, गाय, असो की तुमची माझी माय असो. आईपण तेच बर का

माझ्या युवक मित्रांनो या जगता तुमचा कोणताही अपराध पोटात घालण्याची ताकद फक्त तुमच्या आईबाबांमध्ये आहे. कारण ते कुठल्याही स्वार्था शिवाय तुमच्यावर प्रेम करतात. आपण आपल्या आईबाबांना खूप खूप प्रेम द्या. कारण तीच खरी भक्ती आणि देवपूजा आहे. तुकोबा म्हणतात-

मायबापे केवळ काशी। तेणे न जावे तिर्थाशी

प्रा.सुभाष घोडे
राज्यशास्त्र विभाग

जीवनसार.....

छोडो भी ऐसा तो जीवन में होता है,
जो कभी मिलता है, वह कभी छिनता है।
लेकीन इससे डरकर
संध्या के सिंदुरी प्रकाश में
मंजरीत तुलसी के नीचे दिया
जलाना थोडे ही बंद किया जाता है।
भगवान बात सुनें, न सुनें,
तो भी मंदिर तो मंदिर ही है,
उसमें जो रोज शाम दिया नही जलाता है,
वह तो घर लौटने के अपने ही मार्ग पर
अंधेरा फैलाता है।

- गाडगे समाधान तुकाराम
एस.वाय.बी.कॉम

सवेरा

गरम गरम लड्डू सा सूरज
लिपटा बैठा लाली मे
सुबह सुबह रख आया कौन
इसे आसमान की खाली मे
मुंदी आँख खोली कलियो ने
चिडियों ने गाया गाना
गुन गुन करते भवरो ने
खिलते फुलों को पहचाना
तभी आई फुदक फुदक कर
एक तितलियों की टोली
मधुमखियों ने मधू रस लेकर
भर डाली अपनी झोली
उठो उठो हम लगे काम पर
तब आगे बढ पाएँगे
वे क्या पाएँगे जीवन मे
जो सोते रह जाएँगे

- भोजने वैभवी
एफ.वाय.बी.ए.

जीवन जगण्याची कला

स्वानंदाचा उपभोग घेण्यासाठी निसर्ग देवतेने सुख-दुःख मिश्रित तयार केलेली प्रतिकृती म्हणजे जीवन घटक हा सुखाला आपला मित्र मानून दुःखाला दूर लोटण्याचा प्रयत्न करीत असतो. परंतु ज्याप्रमाणे टाळी वाजविण्यासाठी दोन हातांची गरज असते, त्याप्रमाणे जीवनाचा अर्थ उमजण्यासाठी सुखाबरोबर दुःखाची आवश्यकता असते.

जीवन ही निसर्गाने दिलेली देणगी असून, त्याचा उपभोग कसा घ्याचा हे मानवाच्या हातात असते. ज्याप्रमाणे निसर्ग देवतेने जीवन दिले. त्याचप्रमाणे त्याचा उपभोग घेण्यासाठी अनेक प्रकारची साधनेही दिली. उदाहरणा द्यायचे झालेतरी तर पैस परंतु हे जीवन जगण्याचे साध्य नसून साधन आहे. याचा विचार मानवाने केव्हाही केलेला नाही आणि मानव याचा विचार आजही करत नाही. हा विचार मानवाने आजही केला असता किंवा केला असता किंवा केला तर थोड्या का होईना प्रमाणात परंतु मानवाच्या सुखात भर पडेल. ज्याच्याकडे जास्त पैसा आहे ती व्यक्ती सर्वात सुखी आहे असे कधीही म्हणता येणार नाही. शेतीवरील शेतमजुरी करणारा शेतमजुर दुःखी आहे हे म्हणनेही चुकीचे आहे. कारण प्रत्येकाच्या वाट्याला काहीशा प्रमाणात का होईना दुःख वाट्याला आलेले असते. फरक एवढाच असतो की, प्रत्येकाचे दुःख हे वेगळे असते.

फक्त धन, दौलत पैसा यातच सुख आहे, हे साफ चुकीचे असून मानवता, माणुसकी, आपुलकी, प्रेम, भावना, आस्था यातच खरे सुख आहे. हे मानवाने समजले पाहिजे. प्रत्येक जन ज्याप्रमाणे कर्म करतो. त्याप्रमाणात निसर्ग देवता सुद्धा सुख-दुःखाची वाटणी करते याबाबत कुणीतरी संताने म्हटले आहे.

पहा कर्म घेई झाले, तेथे कोणाचे न झाले।।
चार पूत्र दशरथाला, अंतकाली तो एकला।।
पहा कृष्णाचे वैभव, बंदीशाळा वासुदेव।।

या अभांगाप्रमाणे आपल्या कर्माचा भोग भोगणे साक्षात परमेश्वरालाही चुकले नाही म्हणजे त्यांच्या जीवनातील सुख-दुःखाचे प्रमाण परमेश्वरालाही बदलता आले नाही तर तुम्ही आम्ही कुणाचे कोण? जीवन जगत असताना फक्त सुखी जीवन जगत आहे. असा मानव आज ही जन्माला आला नाही. परंतु निसर्ग देवतेने प्रत्येकाची निर्मिती करताना सुख मिळविण्याची कला दिली आहे. परंतु तिचा उपभोग करणे आजही मानवाला फारश्या प्रमाणात जमत नाही.

ती कला म्हणजे प्राणीमात्रांवर प्रेमकरा मानवतेला तडा जावू देऊ नका. सर्वांबरोबर मानवता हा धर्म निस्वार्थीपणे निभवा कारण आपण एखाद्या व्यक्तीला अडचणीच्या परिस्थितीत मदत केली तर तो आपणाला काहीतरी दुवा देतो. यातच खरे सुख आहे. मी तर म्हणेन

दुसऱ्याने दिलेला दुवा,
हाच सुखाचा मेवा।
तोच आनंदाने खावा,
आणि तो मिळविण्यासाठी
पुन्हा प्रयत्नवाद रहावा।

आजचा समाज मानवाच्या जीवनाची सार्थकतेची किंमत ज्याच्याकडे असणाऱ्या पैशाच्या प्रमाणावर करतो. परंतु निसर्ग देवता असे न करता त्याच्या जीवनाच्या सार्थकतेची किंमत, त्याचे दुसऱ्यावर असणारे प्रेम दुसऱ्याबद्दल वाटणारी आपुलकी, त्याच्याकडे असणारा मानवता धर्म यावर करत असते. त्यामुळे जीवन जगत दुसऱ्याला कधीही कमी लेखू नये. दुसऱ्याला मदत करता आली नाहीतरी चालेल, परंतु दुसऱ्यावर संकट लादू नका. पैसा हे जीवन जगण्याचे साध्य नसून साधन आहे हे कधीही विसरु नका.

पैशांवर प्रेम नक करता, मानवतेवर प्रेम करा. दुसऱ्याला राग आला तरी चालेल, पण वाईट असे कृत्य करु नका. एखाद्याबद्दल कितीही चिड असली तरी त्याच्या शरीराला हवा तर काटा टोचा. परंतु त्याच्या अंतःकरणाला टोचू नका. हळवे मन कधीही ठेवू नका. ज्याप्रमाणे गीता सांगते तुम्ही येताना काहीही घेऊन आले नाही आणि जाताना काहीही घेऊन जाणार नाही. तुम्ही काही गमवलं तर रडू नका, जे आज तुमचे आहे हे काल दुसरे कोणाचे तरी होते. उद्या दुसऱ्याचे होईल परिवर्तन हा सृष्टीचा नियम आहे. हे कधीही न विसरता दुःखातही सुख मानायला शिका म्हणजे तुम्हाला जीवन जगण्याचे सार्थक वाटेल.

प्रा.प्रल्हाद सुरेश शिंदे
प्राचार्य, श्री पांडुरंग ज्युनि.कॉलेज
निमगाव सावा, ता.जुन्नर, जि.पुणे

आठवणीऽऽऽ

एकेकाळी आयुष्याच्या निवांत क्षणी
जुन्या आठवणी दाटल्या मनी।
आठवली एकमेकांवर गायलेली गाणी
तेव्हा म्हंटल होत होशील का माझी राणी।

पण तेव्हा तू माझं प्रेम नाकारलं.
मी पण पुढच्या आयुष्याच स्वप्न साकारलं।
मी तर अजूनही तुला नाही विसरलो
नकळत अनपेक्षित संसार सागरात घसरलो।

जेव्हा जेव्हा विसाव्याला बसायचो
तेव्हा तेव्हा फक्त तुझ्याच आठवणीत असायचो।
कळत नाही कोणाची या नात्याला नजर लागली
अन् तू माझ्याशी अशी क्रूर वागली।

जेव्हा तुझ्या साथीची गरज वाटली
त्या क्षणाला मात्र ती नाही भेटली।
तेव्हा प्रेमाची आसंच तुटली
मी देखील सर्व स्वप्न तशीच पुढं लोटली।

अजूनही असं वाटत तू मला विसरली नसशील
एकदा तरी हृदय हलके करण्यासाठी भेटशील।
जाणवते मला हे आता शक्य नाही
पण कळूनही सर्व काही मी मात्र गप्प राही।

डुकरे निशा सुरेश
टी.वाय.बी.कॉम

रेड्यामुखी वेद

ज्ञानोबाचा स्पर्श होता
तो वेद सांगतो रेडा
अज्ञानी मुका प्राणीही
कसा बोले घडा घडा

अचंबित सकल जन
मग उन्मत झाला रेड
अहम् ब्राम्हास्मी म्हणे
झाला अहंकारी रेडा

विसरुन गेला लायकी
भरला पापाचा घडा
ज्ञानोबाची कृपा संपता
पुनश्च बनला तो रेडा

ज्यांनी घडवलं आम्हा
त्यांचा मान ठेवा थोडा
तेच संपवू शकतात
घे रे आता तरी घडा

सरजिने निता
टी.वाय.बी.कॉम

आई मायेचा सागर....ऽऽ

आई प्रेमाचा सागर, आई प्रेमळ जीवाची शिल्पकार,
छोट्या जीवाची निर्माता, आई भावनांची सरीता,
ममतेची वर्षा आई, हे जग आहे तुझ्याच मुळे आई

अशी ही आई जशी फुललेली जाई, आभाळाची निळाई, विरंजनातील ज्योती, सागरातील गहराई ही आई, आईची महानता, आईची थोरवी जेवढी सांगावी तेवढी कमीच आहे.

आई हा शब्दच किती मार्मिक आहे, आईत काय नाही ममता, मातृत्त्व, प्रेमाचा वर्षाव, जिव्हाळा, त्याग या सर्व गोष्टी फक्त आईत आहे. या सर्व गोष्टींच्या जोरावरच ती सगळ्या जगला, विश्वाला जिंकून घेते, घरच आई म्हणून विश्व आहे. आई नसेल तर सर्व जीवन नीरस आहे. आई नसेल तर मनुष्य पोरका होतो.

मॉ ही मंदिर, माँ ही पुजा।
माँ से बढकर, कोई ना दुजा।।

खरंच आईची तुलना कोणाशीच करता येणार नाही. आई एक देवतेचं मंदिर आहे. ती साक्षात देवता आहे. आपण सवृ लोक मंदिरात जाऊन देवाची पुजा करतो. त्याच्या पाया पडतो. पण बघा जर आपण आपल्या आईची पुजा केली तर खरच सगळ्या देवतांना अभिमान वाटेल की आपल्यापेक्षा हा मनुष्य आपल्या आईला सर्वश्रेष्ठ मानतो. म्हणूनच आपण देवाचीही पुजा केली पाहिजे. पण आईलाही तितकेच महत्त्व दिले पाहिजे. कारण आई आहे. म्हणून आपण आहोत. या आईमुळेच आपल्याला या विश्वाचे दर्शन घडते.

समईतील ज्योती जशी स्वत:ला जाळून इतरांना प्रकाश देते. तसेच आई आपल्या जीवनाचा त्याग करुन दुसऱ्यांसाइी झगडत असते. अशी आभाळाला मर्यादा नसते. तसेच आईच्या ममतेला मर्यादा नसते.

''स्वामी तिन्ही जगाचा आईविना भिकारी''

आईजवळ असताना आपल्याला तिच्या भावना, तिचं मातृत्त्व, तिची ममता कधीच कळत नाही. पण ती जेव्हा आपल्याजवळ नसते. त्यावेळी मात्र आपल्याजवळ सगळं काही असून केवळ आई नसल्यामुळे आपण भिकाजी असतो. ती ज्यावेळी दूर असते. त्यावेळी मात्र तिची आपल्याला महानता कळते.

आई जर नसेल तर जीवनात काहीच अर्थ उरत नाही. कारण आईमुळेच हा जीवनरुपी अमृतवेल सदा फुलत राहीन नाहीतर हा जीवनरुपी अमृतवेल गळून पडेल. कारण आई आपल्या जीवनात आपल्या मार्गात फुलं पसरवित असते. तिचे पदोपदीचे मार्गदर्शन आपल्याला त्यावेळी अनमोल असते. म्हणूनच म्हणतात.

''आईसारखे दैवत साऱ्या जगतामध्ये नाही.''

नऊ महिने ज्या आईने आपल्याला स्वत:च्या उदरात ठेवले, आपल्याला या जगाचे दर्शन घडविले या आईचे आपल्यावर अनंत उपकार आहेत.

'आ म्हणजे आत्मा, ई म्हणजे ईश्वर' आणि आई म्हणजेचं आत्मारुपी ईश्वर होय.

म्हणूनच मित्रांनो बाई ही चंद्राप्रमाणे शीतल, निर्मळ, सागराप्रमाणे अथांग असे हृदय आईजवळ आहे. आपल्या लेकरांवर प्रेमाचा वर्षाव करणारी आई फार प्रेमळ असते. तिचे आपल्यावर अनंत उपकार असतात. ते उपकार आपण विसरायचे नसतात. त्या उपकारांची परतफेड आपण करायची असते. या आईचे आपल्यावर फार ऋण आहेत. या ऋणातून आपल्याला मुक्त होता येणार नाही. म्हणूनच उतारवयात आपण तिची काठी बनलं पाहिजे. जे-जे तिनं आपल्यासाठी केलं ते-ते आपण तिच्या वृद्धापकाळात केलं पाहिजे. तिची सेवा केली पाहिजे. तरच आपण त्या ऋणातून मुक्त होऊ.

ढोमे स्वाती नारायण
टी.वाय.बी.एस्सी.

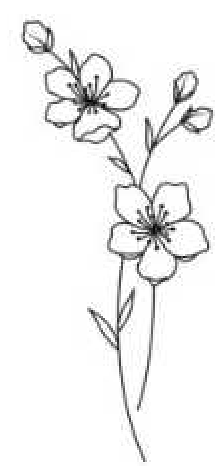

‘जीवन सार’

जन्माला आला आहेस
थोड जगून बघ

जीवनात दु:ख खूप आहे
थोडं सोसून बघ

चिमूटभर दु:खाने कोसळू नकोस
दु:खाचे पहाड चढून बघ

यशाची चव चाखून बघ
अपयश येतं निरखून बघ

डा मांडण सोप असतं
थोड खेळून बघ

घरटे बांधण सोप असंत
थोडी मेहनत करुन बघ

जगणं कठीण मरणं सोपं असतं
दोन्हीतल्या वेदना झेलून बघ

जीणं मरणं एक कोडं असत
जाता-जाता एवढं सोडवून बघ

मिस्तरी साहील
टी.वाय.बी.एस्सी.

‘कळ्या व तारे’

फुलणाऱ्या कुंदकळ्यांना
म्हणती लुकलुकते तारे

रात्रीची स्वप्ने फुलती
दिवसाला रखरख उरते

अमृतकिरणांची माला
बरसला झळाळे धरती

लोपले रात्रिचे तारे
लोपला गडद अंधार

हसणाऱ्या फुलत्या स्वप्नी
हा भ्रमरांचा संचार

हे असेच असते सारे
ही अशीच असते सरगम

या रंगीत पंखाखाली
उमलते नव्याने जीवन

बेल्हेकर ओंकार सोपान
टी.वाय.बी.ए.

‘देवा तुझे किती...’

देवा तुझे किती सुंदर आकाश
सुंदर प्रकाश सुर्य देतो

सुंदर चांदण्या सुर्य हा सुंदर
चांदणे सुंदर पडे त्याचे

सुंदर ही झाडे सुंदर पाखरे
किती गोर बरे गाणे गाते

सुंदर वेलींची सुंदर ही फुले
तशी आम्ही मुले देवा तुझी

प्रा.पावडे नयना विठ्ठल
सहाय्यक प्राध्यापक

माय...

हंबरुन वासराले चाटते जव्हा गाय।
तिच्यामंदी दिसते मले तेव्हा माही माय।।धृ।।
फनकाट्या येचायले माय जोय रानी
पायात नसे वहान साधी हिंड अनवायी।
इचू काट्यालेबी तिचा मोजत नव्हता पाय।।१।।
सुट्टीमंदी जव्हा मी येत होतो घरी
उसनं पासनं आणून खाऊ घाले नानापरी
करु नये घाई म्हणे पोटभर खाय।।२।।
बाप माहा रोज लावे मायच्या मागं टुमनं।
बस झालं शिक्शन याचं घेऊ दे होती रुमनं।
शिकूनशानी कुठं मोठा सायेबा होणार हाय।।३।।
माय म्हणे तुम्हाले माया गायाची हाये आन।
भलतं सलतं सांून त्यांचे भरु नका कान
भरुन येत डोयात तिच्या तापी-पूर्णा माय।।४।।
बोलता बोलता एकदा तिच्या डोयात आलं पानी
म्हणे कब्ला दिसनं सांग मले राजा तुही रानी।
या डोयानं पाहन रे मी दुधावरची साय।।५।।
म्हणून वाटे मले तुही भरावं सुखानं ओटी।
पुन्हा एकदा जन्म घ्यावा माय तुझ्या पोटी
अनू ठेवावे माय घट्ट धरुन तुहे पाय।।६।।

बटवाल निलेश
एफ.वाय.बी.ए.

चांगभले.... गोष्ट!

बिरबल एक इनामदार व धर्मप्रीय व्यक्ती होता. तो दररोज कशाचीही अपेक्षा न करता देवाची प्रार्थना करायचा देवाच्या प्रार्थनेमुळे त्याला आत्मीक समाधान व मानसिक बळ मिळत असे. बिरबल नेहमी म्हणायचा की देव जे काही करतो, तो ते मनुष्याच्या भल्यासाठीच असते. कधी कधी आपल्याला असे वाटते की देवाचे आपल्याकडे लक्ष नसावे परंतु असे नसते. कधी कधी देवाच्या आशिर्वादाला लोक शाप समजण्याची चुक करता. तो आपल्याला थोडे कष्ट देतो, कारण आपण येणाऱ्या मोठ्या संकटापासून स्वत:ला वाचवू

डुकरे शुभांगी शंकर
एफ.वाय.बी.एस्सी.

स्वावलंबन!

एक भिकारी था। वह सडक के किनारे बैठ कर भीक माँगता था। एक धनी आदमीको देखकर उसने भीक माँगने के लिए कटोरा बढा दिया।

धनी आदमी ने कहा, 'तुम्हारे पास इतने किमती हाथ है, फिर भी तुम भीख क्यो माँगते हो?' भिकारी बोला, 'सेठजी, मेरे पास धन होता, तो मैं भीख क्यों माँगता?' धनी आदमी ने कहा, 'अच्छा, मै तुम्हें पाँच हजार रुपये देता हूँ। तुम मुझे अपने दोनों हाथ दे दो।' भिकारी बोला, 'मै अपने दोनो हाथ आपको दे दुँगा, तो निकम्मा हो जाऊँगा।' इस पर धनी आदमी ने कहा, 'निकम्मे तो तुम अब भी हो। जो मेहनत की रोटी न खाए वह निकम्मा ही है।'

भिकारी को धनी आदमी की बात लग गई। उसने उसी समय भीख का कटोरा फेंक दिया और कमाकर खाने की कसम खाई। धनी आदमी ने खुश होकर उसे बूट पॉलिश का सारा सामान दिला दिया।

इश्वर ने हमें मेहनत करने के लिए ही ये हाथ दिए है। इनका उपयोग कर हमें स्वावलंबी बनना चाहिए।

चासकर अश्विनी
एस.वाय.बी.एस्सी

बाबा म्हणणारी एक मुलगी असावी...

पोटी एक मुलगी जरुर असावी
थोडी कच्ची थोडी पक्की
पोळी करुन
बाबाला घास भरवण्यासाठी
पोटी एक मुलगी जरुर असावी
रोज संध्याकाळी,
दमलास का रे बाबा आज
असं म्हणण्यास
पोटी एक मुलगी जरुर असावी
लाडे लाडे बाबांवर
लटकेच रुसण्यासाठी
पोटी एक मुलगी जरुर असावी
लगेच राग सोडून,
बाबाला मिठी मारण्यासाठी
पोटी एक मुलगी जरुर असावी
बाबांचे अश्रू हळूच पुसण्यासाठी
पोटी एक मुलगी जरुर असावी
रडू नको ना बाबा
अस म्हणण्यासाठी.
पोटी एक मुलगी जरुर असावी
मुलगी असून आईची माया देण्यासाठी
पोटी एक मुलगी जरुर असावी
शाळेत सोडायला तुच ये असं
बाबांजवळ हट्ट करण्यासाठी
पोटी एक मुलगी जरुर असावी
आईपेक्षा मला बाबा आवडतो,
अस म्हणण्यासाठी
पोटी एक मुलगी जरुर असावी
उमेदीने तिचा मुद्दा
बाबाला पटवून देण्यासाठी

पोटी एक मुलगी जरुर असावी
आई चिडल्यावर
बाबाच्या मागे लपण्यासाठी
पोटी एक मुलगी जरुर असावी
बाबाला कन्यादानाचे सुख देण्यासाठी
पोटी एक मुलगी जरुर असावी
सासुराला जाताना,
बाबांच्या खांद्यावर डोक ठेवून रडण्यासाठी
पोटी एक मुलगी जरुर असावी
पाडवा सणाला, बाबाला भारी साडी

मागण्यासाठी
शेवटी पोटी एक मुलगी जरुर असावी
पोटी एक मुलगी जरुर असावी
बाबांच्या खांद्यावर डोक ठेवून रडण्यासाठी
पोटी एक मुलगी जरुर असावी
पाडवा सणाला, बाबाला भारी साडी
मागण्यासाठी
शेवटी पोटी एक मुलगी जरुर असावी
पोटी एक मुलगी जरुर असावी

तांबे निकिता शं.
एफ.वाय.बी.एस्सी

डोंगरची पाखरं

आम्ही डोंगरराजाची
पोऱ्हं कळसू आईची
आम्ही उघडी बोडकी
बाळं परवरा माईची,
घेऊ हातावं भाकर
वर भाजीला भोकर
खाऊ खडकावं बसून
देऊ खुशीत ढेकर

खेळू टेकडी भवती
पळू वाऱ्याच्या संगती
वर पांघारु आभाळ
लोळू पृथ्वीवरती

आम्ही वाघाच्या लपणाचे
आम्ही वांदार नळीचे
गाव वहाळापल्याड
आम्ही उंबर माळीचे

बसू सूर्याचं रूसून
पहू चंद्राकं हसून
बोलू बाज तिकिड्यांशी
नाचू घोंगडी नेसून
डोई आभाळ पेलीत

चालू शिव्हाच्या चालीत
हिंडू झाडा-कड्यांवरी
बोलू पक्षांच्या बोलीत

आम्ही सस्याच्या वेगानं
जाऊ डोंगर यंगून
हात लाऊन गंगना
येऊ चांदण्या घेऊन

टाव्हरे अक्षय
एस.वाय.बी.ए.

सुविचार

१) हसा खेळा पण शिस्त पाळा.
२) नम्रता हा माणसाचा खरा दागिना आहे.
३) ज्ञान हाच सर्व सामाजिक व राजकीय क्रांतीचा पाया आहे.
४) शिक्षण म्हणजे समाज सुधारणा होय.
५) स्त्री ही क्षणाची पत्नी अनंत काळाची माता आहे.
६) बालमानाची कळी प्रेमाच्या फुंकराने फुलवीत असतात तेचे गुरु.
७) विनय का गुण सर्व सद्गुणांचा अलंकार आहे.
८) पैशांचा संपत्तीचा गैरवापर करु नये.
९) खरे कधी लपत ते कधीतरी उघड होतेच.
१०) जर निश्चय पक्का असेल तर फळ नक्की मिळते.

नरवडे काजल
एफ.वाय.बी.ए.

हास्यजत्रा

१) पक्षप्रमुख: समजत नाही काय करावे? निवडणुका जवळ आल्या की, जो तो उमेदवारीसाठी माझ्या डोक्यावर चढून बसतो.
मित्र: माझं ऐक, डोक्याला तेल चोपडून ठेव. पटापट सर्वजण घसरुन आपटतील.

२) शिक्षक: राजा, यावेळी तू ८० टक्के मार्क्स मिळवायला हवेत बरं का?
राजा: सर मी ८० टक्के नाही तर १०० टक्के मार्क्स मिळवीण.
शिक्षक: माझी चेष्टा करतो का रे ?
राजा: चेष्टा करायला तुम्हीच तर सुरुवात केली, सर.

३) ट्रॅफीक पोलीस: (वेगाने येणाऱ्या स्कूटरवाल्याला) ए.... थांब, थांब तुझ्या स्कूटरला दिवा नाही.
स्कूटरवाला: बाजूला व्हा बाजूला, स्कूटरला ब्रेकपण नाहीत.

४) शिक्षक: पोपट, तू आजही पेन आणला नाहीस.
पोपट: सर, मी विसरलो.
शिक्षक: शाळेत यायचं बर विसरत नाहीस.
पोपट: विसरतो ना... पण आई आठवण करुन देते.

पोखरकर श्रद्धा
एस.वाय.बी.ए.

जसे करावे तसे भरावे...

एक साधू जवळ सोने होते. तो तीर्थयात्रेला जाऊ इच्छित होता. पण सोन्यामुळे तो काळजीत होता. त्याने विचार केला सावकाराजवळ सोने ठेवू, जेव्हा परत आलो की, त्याच्याकडून परत घेता येईल. सावकार धर्मात्मा आहे. चांगला आहे. दानपुण्य सुद्धा करतो. काही दिवस साधू सोने घेऊन सावकारावजळ गेला आणि म्हणाला, 'सावकार मी तीर्थ यात्रेला जाऊ इच्छितो. कृपया करुन माझे सोने आपल्या जवळ ठेवा. आल्यावर घेऊन जाईल.' सावकार म्हणाला, 'ठिक आहे मी सोने ठेवून घेतो.' सोने सावकाराकडे ठेवून साधू निघून गेला. काही काळ गेला. साधू परत आला आणि सावकाराला म्हणाला, 'मला माझे सोने परत करा.' तेव्हा सावकार म्हणाला, 'एक दिवस कपाट उघडे राहिले तेव्हा उंदराने ते सोने खावून टाकले. आता मी कोठून देऊ?' साधू गुपचूप निघून गेला. काही दिवस गेले. सावकारचा मुलगा बेपत्ता झाला. खूप प्रयत्न केले पण मुलगा मिळाला नाही. सावकार खूप दु:खी होता. साधू आला आणि म्हणाला. 'सावकार तुझ्या मुलाला घार उचलून घेऊन गेली.' यावर साधू म्हणाला, जसे उंदिर खावू शकतात, तसे घार ही मुलगा उचलू शकते. सावकाराला आपली चूक कळते. तो म्हणाला, मी तुझे सोने परत करतो, तू माझा मुलगा परत कर. कधी कधी जशाच तसे भेटतात.

नीतीकार म्हणतो, कधी छोट्या माणासाला रागाच्या भरात बोलू नका. कधी-कधी सामन्य माणूस ही सूड घेऊ शकतो. कोणा एका जवळ खोटे चार आणे होते. गाडी चालू असतानाच त्याने वृत्तपत्र विकत घैतले आणि खोटे चार आणे दिले. तो खूश झाला. खोटे पैसे देऊन वृत्तपत्र विकत घेतले. पण त्याने जेव्हा वृत्तपत्र पाहिले तर ते जुने होते. अशाप्रकारे अनेक घटना होत असतात. याकरता काही उलट सुलटे करताना शंभर वेळा विचार करावा.

दान करायचे असल्यास जास्त विचार करु नये. कोणाला फसवायचे असल्यास शंभर वेळा विचार करा आणि विचार करा की, आज बदललेले मन कदाचित उद्या बदलेल. कोणता चांगला विचार आला की तो लक्षात ठेवा. फसवून मिळालेला पैसा आमच्या खात्यात जमा होईल. त्या पैशाचा उपयोग सर्व परिवार करतो. सर्व खोटे काम तुमच्या नावावर होतात. जुगार जिंकला तर सर्व भागीदार होतात. पण हारुन आला तर लोक वाईट म्हणतील उपदेश करतील ह्या गोष्टी लक्षात ठेवल्या पाहिजे.

डुकरे साक्षी सुनिल
एफ.वाय.बी.ए.

पाणी

शब्द जाऊ दे, अर्थ राहू दे, विषय आहे गाण्याचा
आभाळातिल बहुमोलाचा, थेंब आज हा पाण्याचा।।धृ।।

मोती बनुनी सरसर येती, वर्षेमधल्या सरीतुनी
माळ ओवते, निसटू जाते, बावरते जणू परी कुणी
या मोत्यांचा संचय कर तू, प्रश्न तुझ्या रे जांण्याचा
आभाळातील बहुमोलाचा, थेंब आज हा पाण्याचा।।१।।

आभाळातिल ह्या मोत्याने, मातीमधूनी पिकती मोती
निसर्ग जाणी मोल तयाचे, तुम्ही मानसे का मग कोती?
संचय करता तिजोरीतल्या, खणखणत्या त्या नाण्यांचा
आभाळातील बहुमोलाचा, थेंब आज हा पाण्याचा।।२।।

कशास ऐसा वेडाचाळा, स्वत: होऊनी ठगण्याचा
दृष्टीकोन तू बदल आता रे, निसर्गास ह्या बसण्याचा
तहानेसाठी सांग पुरे का घोट तुला रे सोन्याचा?
आभाळातील बहुमोलाचा, थेंब आज हा पाण्याचा।।३।।

घोडे कल्याणी किसन
एस.वाय.बी.कॉम.

सुविचार

१) तुम्ही किती जगलात ह्यापेक्षा कसं जगलात याला जास्त महत्त्व आहे.
२) चांगला माणूस घडवणे हेच शिक्षणाचे खरे ध्येय आहे.
३) जो चांगल्या वृक्षांचा आधार घेतो त्याला चांगली सावली लाभते.
४) संकट टाळणं माणसाच्या हाती नसतं पण संकटात सामना करणं त्याच्या हातात असते.
५) ज्ञानाला अर्थ कृतीमुळे प्राप्त होतो. कृती नाही तर ज्ञानाला अर्थ नाही.
६) वाचन, मनन आणि लेखन म्हणजे अध्ययन होय.
७) एकमेकांची प्रगती साधते ती खरी मैत्री.
८) रागाला जिंकण्याचा एकमेव उपाय– मौन
९) सत्याने मिळते तेच टिकते
१०) ऐकावे जनाचे करावे मनाचे

पटेल आलिया
एस.वाय.बी.कॉम.

पाहिजे

जन्म द्यायला आईच पाहिजे
राखी बांधायला बहिण पाहिजे
गोष्टी सांगायला आजी पाहिजे
हट्ट पुरवायला मावशी पाहिजे
पुरणपोळी भरवायला मामी पाहिजे
जीवनाच्या सोबतीला मैत्रिण पाहिजे
आयुष्याच्या साथीला बायको पाहिजे
पण हे सर्व करायला आधी
एक मुलगी जगली पाहिजे...

डुकरे पुजा बा.
एफ.वाय.बी.ए.

प्रेम....ऽऽ

प्रेम कधी झालच नाही हो.......
बरं झालं..... पण ते प्रेम आणि ज्या व्यक्तीवर
प्रेम केलं ती व्यक्तीही मिळाली नाही.

सगळे बोलायचे खरं प्रेम कधी सोडून जात नाही. पण मी सुद्धा खरं प्रेम केलेलं काय माहित का सोडून गेलं. बर गेलं ते गेलं पण मागे सगळे रुसवे, फुगवे, आनंदी क्षण फक्त आठवणी म्हणूनच ठेवून गेलं. जेव्हा मी बोलायला लागले खरचं यार........ प्रेम नाही टिकत शेवटपर्यंत! तेव्हा बाकीचे बोलायला लागले, तू ज्या व्यक्तीवर प्रेम केलं ती व्यक्ती चुकीची निघाली. पण मला कधीच वाटलं नाही की ती व्यक्ती चुकीची निघाली....... कारण मी तर खर प्रेम केलंल ना........ म्हणतात ना, 'प्रेमात लोक आंधळे होतात'......... तसचं काहीसं, पण मी तर एवढी आंधळी झाले की, ते प्रेम, ती व्यक्ती माझ्यापासून खूप दूर जाऊन ही, आठवणी मनात ठेवूनच जगत राहिले. 'कळ्या उमलल्या त्याच फुल झालं. आणि कधी सुकून गेलं समजलं नाही. आणि तेव्हा मला प्रेम म्हणजे काय असत ते समजलं.'

डुकरे पुजा बा.
एफ.वाय.बी.ए.

रानवारा

कसे देवाचे आकाश त्याचे कोरडेच डोळे
जीव किती हे जळावे माझ्या धरतीचे भोळे
मायमातीची लेकरं त्यांना आसवांची वाट
वाट पाहता पाहता होई रात्रीची पहाट
पहाटेच्या प्रहराला स्वप्न अंकुराचे जळे
माझा भुईचा दुष्मान दुष्ट दुष्काळ सारखा
आटलेला हा पाऊस ढगा जगाला पारखा
माणसाच्या प्राक्तनाशी नित्य निसर्ग का खेळे
झुंज वावराच्यासाठी झुंज माळरानासाठी
देता देता वाहतील झरे गर्भातले पाठी
उदास हे वाळलेले पुन्हा बहरतील मळे

पटेल आलीया सलीम
एस.वाय.बी.कॉम.

दवबिंदू

दवांत आलिस भल्या पहाटी
शुडाच्या तोऱ्यांत एकदा,
जवळुनि गेलिस पेरित अपुल्या
तरलं पावलांमधी शोभा
अडलिस आणिक पुढे जराशी
पुढे जराशी हललिस,
मागे वळुनी पाहणे विसरली का?
विसरलीस का हिरवे धागे?
लक्ष्य कुठे अन कुठे पिपासा,
सुंदरतेचा कसा इशारा,
डोळ्यांमधल्या डाळींबाचा
साग धरावा कैसा पारा
अनोळख्याने ओळख कैश
गतजन्मींची द्यावी सांग,
कोमल ओल्या आठवणींची
एथल्याच जर बुजाची रांग
तळहाताच्या नाजुक रेषा
कुणी वाचाव्या, कुणी पुसाव्या,
तांबूस निर्मल नखांवरती अन्
शुभ्र चांदण्या कुणी गोंदाव्या

कविता

दवांत आलिस भल्या पहाटी
शुक्राच्या तोऱ्यांत एकदा,
जवळुनि गेलिस पेरित अपुल्या
तरलं पावलांमधी शोभा

अडलिस आणिक पुढे जराशी
पुढे जराशी हललिस,

मागे वळुनी पाहणे विसरली का?
विसरलीस का हिरवे धागे?

लक्ष्य कुठे अन कुठे पिपासा,
सुंदरतेचा कसा इशारा,

डोळ्यांमधल्या डाळींबाचा
साग धरावा कैसा पारा

अनोळख्याने ओळख कैश
गतजन्मींची द्यावी सांग,

कोमल ओल्या आठवणींची
एथल्याच जर बुजाची रांग

तळहाताच्या नाजुक रेषा
कुणी वाचाव्या, कुणी पुसाव्या,

तांबूस निर्मल नखांवरती अन्
शुभ्र चांदण्या कुणी गोंदाव्या

भोजणे वैभवी चंद्रशेखर
एफ.वाय.बी.ए.

कष्टाची भाकरी

पीठ कांडते राक्षसी
तसे कडाडते ऊन
प्राणसई घनावळ
कुठे राहिली गुंतुन?

दिला पाखरांच्या हाती
माझा सांगावा धाडून
येग येग घनावळी
मैत्रपणा आठवून......

पडवळा–भोपळ्यांची
आळीं ठेविली भाजून,
हुआ मोडून घरातं
शेणी ठेविल्या रचून,

बैल झाले ठाणबंदी,
झाले मालक बैचेन,
तोंडे कीमेली बाळांची
झळा उन्हाच्या लागून,

विहिरीच्या तळी खोल
दिसू लागले ग भिंग
मन लागेना घरात
कशी येशील तू सांग

ये ग दौउत धावत
आधी माझ्या शेतावर
शेला हिरवा पांघर
मालकांच्या स्वप्नांवर,

तशी झुलत झुलत
ये गं माझिया घराशी
भाचे तुझे झोंबतील
तुझ्या जरींच्या घोळाशी

कविता

जिसने सूरज चाँद बनाया,
जिसने तारों को चमकाया,

जिसने फुलों को महकाया,
जिसने चिड़ियों को चहकाया,

जिसने सारा जगत रचाया,
जिसने गढी हमारी काया,

हम उस ईश्वर के गुण गाएँ,
सदा प्रेम से शीश झुकाएँ।।

खुबसुरत होत है वो पल,
जब पलको में सपने होते है
चाहे जितने भी दूर रहे,
अपने तो अपने होते है।।

जीवनाची ओळख!

आपुले जगणे..... आपली ओळख! उपरे, अर्धे जोडू नको
दिवा होऊनि उजळ जगाला.... चाळू होऊन कापू नको!

नित्य घडावे वाचन, लेखन.... क्षण कार्याविण दवडू नको
नित्य परवचा, व्यायामाविण झोप घ्यावया पडू नको!

पावित्र्याची पांघर वस्त्रे, होऊन पटकूर पसरू नको
शोभेहुनही श्रेष्ठ स्वच्छता, आदिमंत्र हा विसरु नको!

नम्र रहावे, सौम्य पहावे, उगा कुणास्तव अढी नको
उगा कुणाला खिजवायला करु तयावर कडी नको!

नको फुकाची हांजी हांजी.... लोचट, बुळचट काही नको
परंतु दिसता उदात्त काही, ताठर माथा मुळी नको!

पेल शक्तीने गोवर्धन तू, कंस होऊनी छळू नको
नको उगाचच वाद परंतु कुणि धमकवता पळू नको!

अपुल्या अपुल्या दु:खासाठी नयनी अश्रू ठेवू नको
पण दुसऱ्यास्तव वाहो करुणा, व्यर्थ कोरडा राहू नको!

तुडवित राने खुशाल जावे, नव्या पथाला भिऊ नको
ज्यावर श्रद्धा प्राणाआतून ते केल्याविण राहू नको!

जेथे वाटा तेथे काटा, उगा भेदरुन अडू नको
करता हिंमत, जगात किंमत! भेकड, गुळमुळ रडू नको!

कर्तृत्त्वाचे घडवी वेरुळ, कर्तव्याला मुकू नको
मातेसह मातिचे देणे फेडायला चुकू नको!

– प्रा.शितल कांबळे

बळीराजा

विराट सतरा करोडात गेला
धोनी पंधरा करोडात गेला.
जगाचा पोशिंदा मात्र
झाडावर लटकून मेला
भारत कृषीप्रधान की क्रिकेटप्रधान
हाच मोठा प्रश्न पडतो
शेतकरी जगला काय मेला काय
सांगा कुणाला फरक पडतो
अरे एखादी मॅच तुम्ही
वावरात घेऊन पहा
शेतकऱ्यांची जिंदगी
एकतरी दिवस जगून पहा.
खेळांडूसारखे करोड नको
फक्त पिकमालाला भाव द्या
कृषीरत्न, कृषीभूषण नको
फक्त शेतकऱ्याला मान द्या.....

बनकर श्रद्धा चंद्रकांत
टी.वाय.बी.कॉम

भ्रमणध्वनी

मोबाईल नक्की काय असत?
विचाराची देवाण घेवाण करण्याचं माध्यम असतं.
मोबाईल नक्की काय असतं.
मोठ्यांच ते खेळणं असतं
लहानांचे स्वप्नं असतं
मोबाईल नक्की काय असतं
सिनेमा पाहणाऱ्यांचा टि.व्ही असतो.
गाणं ऐकणाऱ्यांसाठी रेडिओ असतो
मोबाईल नक्की काय असतं
संदेश पाठवणाऱ्यांचं ई–मेल असतं.
रिंगटोन वाजवणाऱ्यांच पियानो असतं
मोबाईल नक्की काय असतं
फोटो काढणाऱ्यांचा कॅमेरा असतं
वेळ पाहणाऱ्यांच घड्याळ असतं.
मोबाईल नक्की काय असतं.
खेळ खेळणाऱ्यांचं जॉईस्टिक असतं
प्रेमी युगलांचे तासन्तास गप्पा
मारण्याचे साधन असतं.

पोखरकर पौर्णिमा सुभाष
टी.वाय.बी.एस्सी

बापाचा महिमा

आईचं गुणगान खूप झाले.
पण बिचाऱ्या बापाने काय केले
बिकट प्रसंगी बापच सदा सोडवी,
आपण फक्त गातो आईचीच गोडवी
आईकडे असतील अश्रूंचे पाट,
तर बाप म्हणजे संयमाचा घाट,
आठवते जेवण करणारी प्रेमळ आई,
त्या शिदोरीची सोय ही बापच पाही.
देवकी–यशोदेचं प्रेम मनात साठवा.
टोपलीतून बाळास नेणारा वासुदेवही आठवा.
रामासाठी कौशल्येची झाली असेल कसरत,
पुत्र वियोगाने मरण पावला बाप दशरथ
काटकसर करुन मुलास देतो पॉकेटमनी
आपण मात्र वापरी शर्ट–पॅन्ट जुनी
मुलीला हवे ब्युटीपार्लर, नवी साडी
घरी बाप आटपतो बिन साबणाची दाढी
वयात आल्यावर मुले आपल्याच विश्वात मग्न,
बापाला दिसे मुलांचे शिक्षण, पोरीचे लग्न
मुलाच्या नोकरीसाठी जिना चढून लागते धाप,
आठवा मुलीच्या स्थळासाठी उंबरठे झिजवणारा बाप
जीवनभर मुलांच्या पाठी बापाच्या सदिच्छा
त्यांनी समजून घ्यावं हीच माफक इच्छा.

पादीर दिव्या बाळू
टी.वाय.बी.ए.

चिडीया

सुरज निकला चिडीयाँ बोली
कलियोने भि आँखे खोली।
आसमान मे छाई लाली,
हवा वही सुख देनेवाली।
नन्ही नन्ही किरणें आई,
फुल हँसे कलियाँ मुस्काई।

गाडगे संचिता कैलास
टी.वाय.बी.कॉम.

आयुष्याचा प्रवास

आयुष्यभर सोबत असून,
जवळ कधी बसत नाही
एकाच घरात राहून आम्ही
एकमेकांस विसरत नाही
हरवला तो आपसातला
जिव्हाळ्याचा संवाद
एकमेकांस दोष देऊन
नित्य चालू वादविवाद
धाव धाव धावतो आहे,
दिशा मात्र कळत नाही
ह्दयाचे पाऊल कधी,
ह्दयाकडे वळत नाही
इतकं जगून झालं पण,
जगायलाच वेळ नाही
जगतो आहोत कशासाठी
काहीच कसला मेळ नाही
क्षण एक येईल असा,
घेऊन जाईल हा श्वास,
अध्यावरच थांबलेला
असेल जीवन प्रवास
अजूनही वेळ आहे
थोडं तरी जगून घ्या.
सुंदर अशा जगण्याला
डोळे भरुन बघून घ्या.

बोऱ्हाडे अनिकेत संतोष
टी.वाय.बी.ए.

प्रमुख व्यक्तिंयो के समाधि स्थळ तथा स्थान

नाम	समाधि स्थळ	स्थान
महात्मा गांधी	राजघाट	नवी दिल्ली
जवाहरलाल नेहरु	शांतीवन	नवी दिल्ली
लाल बहादूर शास्त्री	विजय घाट	नई दिल्ली
इंदिरा गांधी	शक्तीस्थल	नई दिल्ली
मोरारी देसाई	अभय घाट	अहमदाबाद
चौधरी चरण सिंह	किसान घाट	नई दिल्ली
शंकर दयाल शर्मा	कर्म भूमी	नई दिल्ली
राजीव गांधी	वीर भूमी	नई दिल्ली
जगजीवन राम	समता स्थळ	नई दिल्ली
गुलजारी लाल नंदा	नारायण घाट	अहमदाबाद
डॉ.राजेंद्र प्रसाद	महाप्रयाण घाट	पटणा
भीमराव आंबेडकर	चैत्रा भूमी	दादर
के.आर.नारायण	उदयभूमी	नई दिल्ली
ज्ञानी जैल सिंह	एकता स्थल	नई दिल्ली
संजय गांधी	शांतीवन	नई दिल्ली

आयुष्य जगताना...!

अंहकार हा काटकोनासारखा नेहमी
ताठपणे उभा राहणारा.

दु:ख हे विशालकोनासारखे नेहमी
आकाशाकडे बघणारे

नम्रताही लघुकोनासारखी
साऱ्यांचा आदर करणारी

आयुष्य हे त्रिकोणासारखे
तीन अवस्था दर्शविणारे

वाचन संस्कृती

वाचनास खुल्या ह्या दाही दिशा
वाचनाचा मनाशी घ्यावा वसा
तुम्ही वाचा गाणी, गोष्टी किती
आणि वाचून आणा ही शिवनीती
वाचनाने जपुया आपली संस्कृती
प्रेरणा घेऊनी चालवा वारसा
वाचनाचा मनाशी घ्यावा वसा

वाचा दैनिक, मासिक, विनोदी कथा
आणि नाजूक, हळव्या आत्मकथा
आसवे दोन ढाळा वाचूनी व्यथा
वाचुनी ज्ञान मिळणं पसा पसा
वाचनाचा मनाशी घ्यावा वसा

जागवा चेतना वाची कारगील
चेतवा वाचनास प्रत्येक मुल
वाचूनी पेटवा अर्धी विझलेली चुल
वाचुनी बनावे ज्ञानरुपी कवडसा
वाचनाचा मनाशी घ्यावा वसा

कधी वाचा अंगाई
कधी वाचा हो आई
कधी वाचा संतांची पुण्याई
वाचुनी सारे अमटुया ठसा
वाचनाचा मनाशी घ्यावा वसा

वाचा कुराण, बायबल आणि गिता
वाचा ऐक्य समता नि बंधुता
वाचुनी नांदवुया समानता
पुस्तके नीतीमूल्यांचा आरसा
वाचनाचा मनाशी घ्यावा वसा

करुनी संकल्प वाचन प्रेरणादिनी
जरी वाचन व्हाटस्अप, हाईकवरुनी
वाचुनी मिळवुया ज्ञान संजीवनी
कलमांना मुजरा सरलाला आसरा
वाचनाचा मनाशी घ्यावा वसा

सोनवणे माया रोहिदास
एफ.वाय.बी.एस्सी.

वाचाल तर वाचाल!

वाचाल तर वाचाल
जगला जिंकाल

वाचनाने मिळले ज्ञान
वाचनाने वाढेल ज्ञान

गवसेल जगण्याचा मार्ग
अनुभवाला पृथ्वीवर स्वर्ग

कुविचारावर कराल मात
सुविचारांची धराल साथ

न्यूनगंडावर मिळवाल विजय
नीतीमत्तेने होईल विजय

वाचन करील नैराश्य दूर
जीवनाला मिळेल सुंदर सूद

वाचनच आहे सखा सोबती
वाचनाने होईल सर्वांची प्रगती

वाचाल तर वाचाल
सर्वकाही मिळवाल.

-प्रा.आशिष सोपान गाडगे

आई-कथा

लहान असल्यापासून आई मुलांना सांगत असते. इथे जाऊ नकोस बाबा मारेल, तिथे जाऊ नको बाबा मारेल, झाडावर चढू नको बाबा मारेल, नदीवर जाऊ नको बाबा मारेल, शाळेत जा नाही तर बाबा मारेल हे करु नको नाहीतर बाबा मारेल. ते करु नको नाहीतर बाबा मारेल, मग मुलसुद्धा बाबांना घाबरतात. बाबांच्या भयाने शाळेत जातात. बाबांनी मारु नये म्हणून अभ्यास करतात. बाबांच्या दहशती खाली शिकत असतात. हळूहळू मुले बाबांकडे दुर्लक्ष करुन आईवरचं प्रेम करु लागतात. मनामधून बाबांना काढून टाकतात आणि आईच्या चरणांवरती सर्वस्व अर्पण करतात. बाबांपासून चार हात लांबच राहतात.

मुलं आईचं गाणं गातात, मुल आईवर कविता करतात, कोणतच मुल बाबाला दुधावरची साय म्हणत नाही. लंगड्याचा पाय म्हणत नाही, वासराची गाय म्हणत नाही. बाबांसाठी मुलांकडे शब्दच नाही. मुलाच्या पायाला ठेच लागली तरी मुले बाप रे! म्हणत नाही आणि साने गुरुजींनीही 'श्यामचा बाप' दिसत नाही. आई घरात असली की, कस घर भरल्यासारखं वाटतं. बाबा घरात असले की मात्र स्मशान शांतता, मुल शपथसुद्धा आईचीच घेतात. बाबा शपथेच्याही लायकेचा नसतो. बाबा असतो केवळ मुलांच्या नावाच्या आणि आडनावाच्यामध्ये नावापुरता. मुला विठोबाला माऊली म्हणतात. धरणीला माय म्हणतात आणि देशाला माता म्हणतात. बाबा मात्र धरणीतून, देशातून आणि मुलांच्या मनातून केव्हाच झालेला असतो हद्दपार.

बाबा असतो कठोर, काळीज नसलेला निर्दयी, मारकुटा, बाबा असतो मुलांच्या स्वप्नात आलेला बागलबुवा. बाबा म्हणजे केवळ रुपये पैसे कमवण्याचं यंत्र. तेवढ काम त्याने तकेले की, त्याच कर्तृत्त्व संपन्न, पण मग अस असूनही बाबा मेल्यावर मुलांच्या छातीत धडकी का भरते. का ओघोळतो मुलांच्या डोळ्यातून पाऊस, का वाटत मुलांना पायाखालची जमिन सरकल्यासारखं, का वाटतं मुलांना आपण बेसाहारा झालो म्हणून, का हंबरतात बाबा गेल्यावर मुलं, का मुलं घाबरतात बाबा गेल्यावर. कथा, कादंबऱ्यात कधीही नसलेला हा बाबा प्रत्यक्षात जेव्हा

बाबा.....ऽऽ

असा का रे बाबा तू
कितीही थकलास तरी
का नाही रे चिडत तू

तू तुझ्या भावना
कधीच व्यक्त करत नाहीत
तुझं माझ्यावरचं प्रेम

कधीच बोलून दाखवत नाहीस
तुझा कुठलाही त्रास
एक लेकच समजू शकते

तु कितीही नाही बोललास
तरी तुझ मन मीच वाचू शकते.
तुझी शिकवण

आजही मला आठवते
तुझ्या सोबत घालवलेला प्रत्येक क्षण
मी रोजच जगत असते

रोज येते रे बाबा
तुझी आठवण मला
तुझी लेक आता मोठी झाली
हे कळलय ना रे तुला

बाबाची लाडकी लेक.......

घोलप वैष्णवी तानाजी
एफ.वाय.बी.एस्सी.

बापाचे प्रेम....

जन्माला येताना आई,
मोठे होताना आई,
ठेच लागल्यावर आई,
दु:ख झाल्यावर आई
अरे बापाला कधीतरी विचारत जा
त्याचही स्वप्न समजून घ्या......

जन्माला येते वेळी गावात पेढे-बर्फी वाटतो तो बाप असतो. मोठे होताना स्वत: फाटके कपडे घालून आपल्याला प्रत्येक सणाला नवीन ड्रेस घेतो तो बाप असतो. ठेच लागल्यावर औषध नसल्यावर, खिशात पैसे नसताना औषध घेऊन येतो तो बाप असतो. आपल्याला दु:ख झाल्यावर हळूच येऊन समजूत घालतो तो बाप असतो. बाप म्हणजे दिसून न दिसणारा. मनात हसणारा देव असतो. आईला जे करता येत नाही. ते आपला बाप करत असतो. आपल्या सुखासाठी दुसऱ्याच्या शेतात दिवसरात्र मरत असतो. बाबा, डॅडी, पप्पा म्हणण्यासाठी तो स्वत: हवा असतो. तो नसल्यावर प्रत्येक दिवा मालवल्यासरखा दिसत असतो. आपण मोठे झाल्यावर त्याला ज्ञान शिकवतो, पण ज्ञानाच्या प्रकाशाचा दिवा तोच आपल्याला दाखवतो. रडवणारा बाप म्हणजे दोन अक्षरांचे माप असते.

तो असल्यावर कोणाची बोलायची टाप नसते. आई नसल्यावर तो दोघांचे कर्तृत्त्व निभावतो. आयुष्याच्या प्रत्येक क्षणी सुखासाठी सरसावतो. कामावरुन येताना खाऊचा पुडा आणतो. माझी मुले हुशार आहेत, गावाला अभिमानाने सांगतो. तो आपल्यासाठी खूप करतो, पण आपण त्याच्यासाठी काय करतो? का आपल्याला आईच आठवते? आईवरच सगळे कविता करतात.

बापावर कविता करता येत नाही. पण ज्याला बापावर कविता करता येत नाही, त्याला मी माणूसच म्हणणार नाही. बाप कुणा कळलाय का? याची कधी शंका वाटते, पण त्याच बापाची माया मला माझ्या चुलत्यांत भेटते.

गलांडे साक्षी शिवाजी
एफ.वाय.बी.एस्सी.

सद्‌रक्षणाय खलनिग्र:णाय

लोक जरी कायदा मोडत असले तरी त्यांना कायदा पाळणारे पोलीस आवडतात. अधिकारी चांगला, प्रामाणिक, शिस्तप्रिय, न्यायी व माणुसकीचा जाण असलेला असेल, तर डोक्यावर घेतात. भले मग तो राजकीय पुढाऱ्यांना व वरिष्ठांना आवडो वा ना आवडो. सरकारचे दृश्य हात म्हणजे पोलीसच. सरकार किती न्याय करते. त्याचा तापमापक म्हणजे पोलीसच. माणसे अडचणीत आलेशिवाय पोलीस ठाणेवर जात नाहीत. केवढी मोठी संधी असते. लोकांचे प्रेम मिळवायला, त्यांचा आभार संपादन रकायला? कुणाची जोरी काढून दे, कुणाला गुंडांच्या दहशतीतून सोडवं, कुणाच्या मुलीला पुन्हा नांदविण्यासाठी मदत कर, कुणाला घर परत मिळवून दे, कुणाला दारु पासून सोडवं. परमेश्वरानंतर इतके उत्कृष्ठ काम करण्याची संधी फक्त पोलीस खात्यातच मिळते. हजार हजा असावेसे वाटतात. जो जगन्नीयता अदृश्य शक्तीने जग चालवितो, इथे प्रत्यक्ष काम करता येते.

अशी ही आमची ग्रेट सर्व्हिस.. राजकारण्यांनी, बाहुबलींनी आणि काही भ्रष्ट अधिकारी यांनी तिची अब्रु वेशीला टांगली. विश्वास बसणार नाही तुमचा, तरी सांगतो खूप चांगली माणसं आहेत. दिवस बदलणारच, गाडी परत रुळावर येईलच, कायद्याने चालणाऱ्या व माणुसकीने वागणाऱ्या पोलीसाला टोपी, चमड्याचा पट्टा व बुटासह स्वर्गात प्रवेश दिला जाईल. देवदूतही त्याच स्वागत करतील. पुढचा जन्म असलाच तर परमेश्वराकडे एक मागणं आहे. देवा मला परत पोलीसचं कर! पण हाता डंडा जरा मोठा दे!

सुविचार

१) ज्ञान मिळवण्याची उत्कृष्ट पद्धत म्हणजे एकाग्रता.
२) आजचे वाद हे उद्याचे विनोद ठरतात.
३) सरावाने माणूस परिपूर्ण होतो.
४) तडाखे सहन करणाराच ताठ उभा राहू शकतो.– कार्व्हर
५) माहिती ही पुस्तकात असते आणि ज्ञान हे जीवनात शोधायचे असते.
६) एकाची तत्त्वे ती दुसऱ्याला थेरी वाटते.
७) पाणी, वाणी आणि नाणी व्यर्थ शिणवू नये.
८) दुसरेकी जय करनेसे पेहले खुद की जय करले।
९) सोचो सोचकर बताओ कौन क्या साथ लेके जाएगा।
10) More the ego less the knowledge & less the knowledge more the ego.
11) Life is an opportunity cash it.
12) Life is a song, sing it.
13) Life is a promise meet it.
14) Life is a duty, fulfill it.

जगदाळे अस्मिता शांताराम
टी.वाय.बी.एस्सी.

जीवन......

दुसऱ्यासाठी जगायच असतं.
त्यातच खर जगणं असत
जीवन असते एक फुल
पाकळ्यांसारख झिजायचं असतं

जीवन असते एकदा
दुसऱ्याचा विचार करायचा सदा
दुसऱ्याच मन दुखवायचं नसतं
स्वत:च दु:ख सहायच असतं.

जीवन असते अनमोल
दुनिया असते स्वार्थी

'भारत'

दुनियेच्या या भवसागरात
भारत माझा देश महान
उसळत्या या लाटांत
तिरंगा माझा जीव की प्राण

भारत माता माझी महान
सुजलाम–सुफलाम या भूमीत
भागते पिकांची तहान
सृष्टीरुपी या वृक्षांत
भारतमाता आहे सौंदर्यवान

माणसाची ओळख...

माणूस जेव्हा जन्माला येतो
तेव्हा त्याला नाव नसतं...
पण श्वास असतो........
ज्यावेळी तो मरतो,
तेव्हा फक्त नाव असतं
पण श्वास नसतो......
नाव आणि श्वास यांच्यामधील
अंतर म्हणजे आयुष्य असतं.....
भरलेला खिसा माणसाला
दुनिया दाखवतो. अन्.......
रिकामा खिसा याच दुनियेतील
माणसं दाखवतो....

मैत्री

माणुसकीच्या गावात जाणारी पायवाट.....
भिजुन चिंबकरणारी समुद्राची लाट....
वादळात दिव्याभोवती पसरणारे हात.....
संकटकाळात खांद्यावर हात ठेवणारी अलगद साथ..

तुम्ही काही लोकांना सर्व काळ फसवू शकाल आणि सर्व लोकांना काही काळ फसवु शकाल. परंतु सर्व लोकांना सर्व काळ फसवू शकत नाहीत.

कौन किसी को सजा देता है।
दोस्त बनकर भी धोका देता है।
एक माँ का दिल है इस दुनिया में...
वरना कौन मुफ्त मे दुवा देता है।

एकदा इतका मोठा पाऊस पडावा,
की सगळा इगो वाहून जावा.....
एकदा इतकं कडक ऊन पडाव,
की जवळच्या सावल्यांच महत्त्व कळावं....
एकदा इतकी थंडी पडावी.
की सगळी दु:ख गोठून जावी......

विश्वास एक छोटा शब्द आहे...
तो वाचायला एक सेकंद लागतो....
विचार केला तर मिनिटं लागतो....
समजलं तर दिवस लागतो....
पण सिद्ध करायचं म्हटलं
तर संपूर्ण आयुष्य लागतं.....

* स्वत:च्या बाबतीत स्वत: कधीच न्यायाधीश बनू नका.
* आवाजावरुन नम्रता, उच्चारावरुन विद्वत्ता व वर्तनावरुन शील समजते.
* कलेशिवाय जीवन म्हणजे सुगंधाशिवाय फुल आणि प्राणाशिवाय शरीर!

मैत्रीत नसे कसली रिती,
मैत्री म्हणजे निखळ प्रीती....
मैत्रीत दाटतो एकच भावा,
मैत्री म्हणजे एकमेकांच्या काळजाचा अचूक ठाव

मैत्रीत असे फक्त प्रेमाचीच शिंपण
खरंतर, मैत्री म्हणजे दोन जिवांची नाजूक गुंफण

मैत्रीच्या प्रकाशाने क्षितीजाला गाठले....
मिठित तुला घेऊनि त्यास हायसे वाटले...

सुर्यालाही तुझे कोवळे मनापासून भावले...
भेट घेण्या मित्रा तुझी तारे सुद्धा धावले...

बोंबे सौरभ तुळशिराम
एफ.वाय.बी.ए.

दोस्त यारी दुनियादारी

किसिका पेट निकल आया है,
किसिके बाल पकने लगे है
सब पर भारी जिम्मेदारी है,
सबको छोटी मोटी कोई बिमारी है
दिनभर जो भागते दौडते थे,
वो अब चलत चलते भी रुकने लगे है
पर ये हकीकत है
सब दोस्त थकने लगे है...
किसी को लोन की फिक्र है,
कही हेल्थ टेस्ट का जिक्र है
फुर्सत की सब को कमी है,
आँखो मे अजीब सी नमी है
कल जो प्यार के खत मिलने लिखते थे,
आज बीमे के फार्म भरने में लगे है
पर ये हकीकत है
सब दोस्त थकने लगे है.....

जगदाळे अस्मिता शांताराम
टी.वाय.बी.एस्सी.

गीत

गोमु माहेरला जाते हो नाखवा।
तिच्या घोवाला कोकण दाखवा।।
दावा कोकणची निळी निळी साडी
दोन्ही तीराला हिरवी हिरवी झाडी
भगवा फुलांचा ताटवा।।१।।

कोकणची माणसं साधी भोळी
काळजात त्यांच्या भरली शहाळी
उंची मांडाची जवळून मापवा।।२।।

सोडून दे रे खोड्या साऱ्या
शिडात शीर रे अवखळ वाऱ्या
झणी धरणीला गलबत टेकवा ।।३।।
गोमू माहेरला जाते हो नाखवा।
तिच्या घोवाला कोकण दाखवा।।

पोखरकर सिद्धांत रविंद्र
एफ.वाय.बी.ए.

गीत

नानी वाली कथा कहानी,
अब भी जग मे लगे सुहानी।
बेटी युग के नए दौर की,
आओ लिख ले नई कहानी।

बेटा युग मे बेटा-बेटी,
सभी पढेंगे, सभी बढेंगे।
फौलादी ले नेक इरादे,
खुद अपना इतिहास गढेंगे।

देश पढेगा, देश बढेगा,
दौडेगी अब तरुण जवानी।
नानी वाली कथा कहानी,
अब भी जग में लगे सुहानी।

बेटा शिक्षित आधी शिक्षा,
दोनो शिक्षित पुरी शिक्षा।
हमने सोचा, मनन करो तुम,
सोचा-समझो करो समीक्षा।

सारा जग शिक्षामय करना,
हमने सोचा, मन में ठानी।
नानी वाली कथा कहानी,
अब भी जग में जगे सुहानी।

विनोद

१. पत्नीला त्रासून पती घराबाहेर पडताच.
पत्नी:– कुठे जात आहात?
पती:– मरायला चाललोय.... सुसाईड करीन
पत्नी:– कुठेही जा. पण स्वेटर घालून जा. बाहेर खूप थंडी आहे. आजारी पडल्यावर तुमची खैर नाही.

२. मुलगा:– बाबा, गायास पाणी द्या ना?
बाबा:– स्वत: उठून घे.....
मुलगा:– प्लीज द्या ना बाबा...
बाबा:– आता थोबाडीत मारीन तुझ्या
मुलगा:– थोबाडीत मारायला याल तेव्हा येताना पाणी आणा.

३. डॉक्टर:– घाबरु नका देशपांडे... खूप छोट ऑपरेशन आहे.
पेशंट:– थंक यू डॉक्टर पण माझे नाव देशपांडे नाही
डॉक्टर:– मला माहित आहे. देशपांडे माझे नाव आहे.....

४. मास्तर:– १. त्याने भांडी घासली.
२. त्याला भांडी घासावी लागली
या दोन वाक्यात काय फरक आहे?
गण्या:– सोपं आहे.....पहिल्या वाक्यात कर्ता अविवाहीत आहे. आणि दुसऱ्या वाक्यात कर्ता विवाहीत आहे.

५. आज गण्याने परत एक कमाल केली बँकेत जाऊन झोपला कारण........?
तिथं लिहलं होतं. यहाँ सोने पर लोन मिलता है.

६. बायको– कशी दिसतेय मी?
नवरा– प्रियंका चोप्रा दिसतेयस......
बायको– खरच डॉन मधील का क्रिश मधली
नवरा– बर्फी मधली

७. बाई – हा टिव्ही कितीचा आहे भाऊ
टिव्हीवाला– ५५०००/– रु. चा
बाई– अरे, हा तर खूपच महाग आह अस काय खास आहे या टिव्हीमध्ये

८. गण्या:– पोलीस स्टेशनमध्ये गेला आणि त्याने तक्रार नोंदविली
गण्या:– साहेब मला फोनवर धमक्या मिळत आहेत.
पोलीस:– कोण आहे तो जो तुम्हाला धमक्या देत आहे.
गण्या:– एनएसईबी वाले, म्हणतात की, बिल नाही भरलं तर कापून टाकीन

९. डॉक्टर:– बाळा आ कर आ.
आई– त्याला फक्त इंग्लिश कळतं.
डॉक्टर:– बरं, बाळा ओपन योर माऊथ
आई:– थांबा, मी सांगते बाळा डु आ, डु आ...
कारण तो सेमी इंग्लिश आहे.

१०. महिला– दादा, जरा नीट रेट लावा
मी नेहमी इथेच साड्या घेते
दुकानदार– देवाला तरी घाबरत जा ताई कालच दुकान उघडलय

११. मुलगा– तू किती शिकली आहे?
मुलगी– काहीच नाही, मी कोर्स केलाय
मुलगा– कोणता?
मुलगी– डी.बी.एस.
मुलगा– म्हणजे काय?
मुलगी– धुणं, भांडी, स्वयंपाक

१२. मास्तर– हॉटेलमध्ये ठेवलेली झाडे वाढत का नाही?
संतोष– कारण, तिकडे वाढायला वेटर्स आहेत.

१३. बायको– बाजारातून दुधाची एक पिशवी घेऊन या आणि जर केळी दिसली तर ६ आणा नवऱ्याने दुधाच्या ६ पिशव्या आणल्या.
बायको– दुधाच्या ६ पिशव्या?
नवरा– हा, कारण बाजारात केळी दिसली होती.

१४.शिक्षक– जर कुणी शाळेच्या समोर बॉम्ब ठेवला तर काय कराल?
गण्या– १–२ तास बघणार कोणी मेला तर ठिक आहे नाहीतर स्टाफ रुममध्ये जमा करणार नियम म्हणजे नियम

१५. पोलीस– तुमचा नवरा कसा मेला?
स्त्री– विष खाऊन
पोलीस– मग त्याच्या अंगावर या मारल्याच्या जखमा कशा काय?
स्त्री– खातच नव्हता......

१६. नवरा– माझ्या पोटात खूप दुखायला लागलय, ताबडतोब ॲम्ब्युलन्स ला फोन लाव.
बायको– हो लावते, तुमच्या मोबाईलचा पासवर्ड सांगा.
नवरा– राहू दे थोडं बर वाटतंय आता.

१७. पुणेरी सुन– सासुबाई तुमचे सगळे दागिने मला द्या.
सासुबाई– मग मी काय घालू?
सुन–तुम्ही सुर्यनमस्कार घाला?
उत्तम आरोग्य हाच खरा दागिना.

१८. पुणेरी ग्राहक– शर्ट दाखवा
दुकानदार– ही पहा
ग्राहक– कितीला आहे
दुकानदार– फक्त ३५९०/–
ग्राहक– आता बाय १ गेट १ फ्रि द्या.
दुकानदार– का?
ग्राहक– कारण किंमत ऐकून अंगातला फाटला

शेख शायनाज
एफ.वाय.बी.कॉम

सुविचार

१. आपले डोळे चांगले असल्यास आपण जगाच्या प्रेमात पडतो. पण आपली जीभ चांगली असल्यास संपूर्ण जग आपल्या प्रेमात पडते.

२. चांगले मित्र आणि औषधे ही आपल्या आयुष्यातील वेदना दूर करण्याचे काम करतात. फरक इतकाच की औषधांना एक्सपायरी डेट असते, पण मित्रांना नाही.

शब्दांचा महिमा

आकांताने हाका घातल्या माझ्या
तेव्हा तेव्हा शब्दच धावून आले
माझ्या निरंतर निखाऱ्यांना
माऊली घ्यावे तसे पोटाशी घेतले
डोळ्यापुढे अंधारून आले तेव्हा
शब्दांचाच उजेडाने हात दिला.
एखादी आठवण आग घेऊन धावली
तेव्हाही शब्दांनीच हल्ला झेलला.
चिडूप चिडून सांडत होते ऊन
तेव्हाही शब्दांनीच सावली धरली.
दिवसाही दाटायचा अंधार तेव्हा
शब्दांनीच हातात बिजली दिली.
जगू न देणारे काही विसरायचे होते.
तेव्हाही शब्दांनीच तोल सावरला
मरणाच्या धारेत सापडलो तेव्हा
शब्दांनीच माझ्याकडे किनार सरकवला.

भोर साक्षी विलास
एफ.वाय.बी.कॉम

चारोळ्या

१. नको धर्मकृत्ये पैसा खर्चूनिया
घेण्यासाठी विद्या तोच खर्चा।।
स्वत:चा उद्धार करा प्रयत्नाने
शक्तीने, मुक्तीने सुखी व्हावे।।

२. जे खळांची व्यंकटी सांडो। तया सत्कर्मी रती वाढो।
भुता परस्परें पडो। मैत्र जीवांचे
दुरितांचे तिमिर जावो। विश्व स्वधर्म सूर्ये पाहो।
जो जे वांछिल तो तें लाहो। प्राणिजात।

साई बाबा

मेरा गेंदा–खिलौना रे
सोई मेरी छैना रे

झुला झुले सोने का
झुले रेशम की डोरी
मीठे सपनों मे खोई,

सुन सुन परियों की लोरी
मेरा दीठ–दिठौना रे
सोई मेरी छैना रे

चाँद सितारे जाग रहे,
नाच रही ही चांूदनिया
फुल खिले है चारँदी के

फूली मेरी आँगमिया
मेरा दीठ–दिठौना रे
सोई मेरी छैना रे

खोज

मेरा सुख अनहोना रे,
सोई मेरी छैना रे
गीत सुनाऊ सोए तू,
तू सोए और गाऊँ मै
मेरा दीठ–दिठौना रे
सोई मेरी छैना रे
जागे, खेले, रूठे तू
हँस हँस तुझे मनाऊँ मै
खिलौनो की दुनिया की
सैर तुझे करवाऊ मैं
मेरी प्यारी सलोनी रे
साई मेरी छैना रे

जरा सोचके बताओ

मैदान, गिरी, पनो मे हरियालिया लहराती
आनंदमय जहाँ है वह देश कोन सा है
जिसके अनंत धन से धरती भरी पडी है,
संसार का शिरोमणी वह देश कौन सा है
सबसे प्रथम जगत मे जो सभ्य था, रहेगा
जन–जन का दुलारा वह देश कौन सा है
नवक्रांति के पुजारी, सेवक, सपूत जिसके
भारत सिवाय दुजा वह देश कौन सा है

डॉ.दत्तात्रय चव्हाण
अर्थशास्त्र विभागप्रमुख

विनोद लेखन

१. आई:– समजा तुझ्या एका खिशात दहा रुपये आणि दुसऱ्या शिखात वीस रुपये आहे. तर तू काय करशील?
चिंटू:– हा विचार करेन की मला तिसरा खिसा का नाही

२. एक विक्रेता पॅराशूट विकत होता.
विक्रेता:– विमानातून उडी मारा व फक्त पॅराशूटचे हे बटण दाबा आणि जमिनीवर सुरक्षितरित्या उतरा....

बंटी:– जर पॅराशूट उघडलेच गेले नाही तर.....?
विक्रेता:– मग पैसे परत घेऊन जा....

३. विनू शाळेत गेला व मुख्याध्यापक त्याला रागावले
मुख्याध्यापक:– काय हे विनू, तू एक काळा आणि एक पांढरा बूट घालून का आला आहेस? आधी घरी जा आणि बूट बदलून ये
विनू:– काय करु सर, घरीपण एक काळा आणि एक पांढराच बुट उरला आहे.

सवय-कथा

एका मासाने त्याच्या घरी एक पोपट पाळला होता. पिंजऱ्यात ठेवलेल्या पोपटला चांगले खायला प्यायला मिळत असे व पोपट बोलका असल्याने घरातील लोकांकडून त्याचे फार कौतुकही केले जाई. पण पोपटाच्या मनात मात्र पारतंत्र्याचे शल्य दाटून येईल.

अखेर एके दिवशी पोपटाला संधी चालून आली. त्या माणसाने पोपटला खाणे देण्यासाठी पिंजऱ्याचे दार उघडले होते व त्याच्या हातून ते तसेच उघडे राहिले होते. माणसाला अचानक काही काम आल्याने तो ते दार उघडे टाकून निघून गेला असता पोपट पिंजऱ्याच्या बाहेर निघून गेला.

पण लहानपणापासूनच पिंजऱ्यात राहिला असल्याने त्याला फारसे नीट उडताच येत नव्हते. एका झाडावर गेला असता त्याला इतर पोपटांशी बोलता येईना. कारण लहानपणापासूनच तो परकी भाषा शिकत असल्याने त्याला पोपटांची भाषा येत नव्हती. म्हणून इतर पोपटही त्याला सहकारी मानत नव्हते.

पिंजऱ्यात आयते खायची सवय असल्याने त्याला अन्न मिळवणे अवघड जाऊ लागले व ऊन वारा पाऊस यांची कधीच सवय नसल्याने तो आजारी पडला व मरुन गेला.

तात्पर्य:-

जास्त काळ पारतंत्र्यात (गुलामगिरीत) राहिल्याने तशीच गुलामगिरीची सवय अंगात मुरुन राहते.

मग परक्याची भाषा, संस्कृतीस आपली वाटू लागते आणि मिळालेले स्वातंत्र्य टिकविण्यासाठीची जिद्द अंगी राहत नाही. परक्या संस्कृतीचे चांगले काही घेताना आपल्या संस्कृतीचे विस्मरण होऊन न देणे हाच खरा शहाणपणा.

प्रा.चक्कर छाया
सहाय्यक प्राध्यापक

जय जय हे भारत देशा

तू नव्या जगाची आशा जय जय हे भारत देशा
तपोवनातून तुझ्या उजळली
उपनिषदांची वाणी
मातीमधुनी तुझ्या जन्मला
नररत्नांच्या खाणी
जय युगधैर्यांच्या देशा जय नवसुर्यांच्या देशा

तू नव्या जगाची आशा, जय जय हे भारत देशा
बळापुढे वा छळापुढे नच
इथे वाकल्या माना
अन्यायाला भरे कापरे
बघुनि शूर अभिमाना
जय आत्मशक्तीच्या देशा जय त्यागभक्तिच्या देशा

तू नव्या जगाची आशा, जय जय हे भारत देशा
श्रमांतूनी पिकलेली शेते
पहा डोलती सुंदर
घामाच्या थेंबांतून सांडे
हृदयातील मंदिर
जय हरित क्रांतीच्या देशा जय विश्वशांतीच्या देशा

तू नव्या जगाची आशा, जय जय भारत देशा
पहा झोपड्या कंगालांच्या
थरारल्या भवताली
अंधाराला जाळीत उठल्या लाख मशाली
जय लोकशक्तीच्या देशा जय दलितमुक्तीच्या देशा
तू नव्या जगाची आशा, जय जय भारत देशा

गाडगे वैष्णवी
एफ.वाय.बी.कॉम

आयुष्य-एक कला

आयुष्य जंगणं ही एक कला आहे.
कसं जगायचं हे ज्याचं त्याने ठरवायचं,
दु:ख सगळ्यांनाच असतात.
दु:खाला हसत जगायचं,
की दु:खात पिचत जगायचं
हे ज्याचं त्याने ठरवायचं,

उद्याच्या चिंता सगळ्यांनाच असतात,
पण उद्याची शाश्वती कोणालाच नसते.
उद्यासाठी आज मरायचं की
आजच्या दिवसांत संपूर्ण आयुष्य जगायचं

हे ज्याचं त्याने ठरवायचं.
समाजात जर आपलं अस्तित्त्व
टिकवायचे असेल
तर स्पर्धा अटळ आहे
पण ही स्पर्धा दुसऱ्याशी आहे
की स्वत:ची स्वत:शी हे
ज्याचं त्याने ठरवायचं

समाज हा दुसऱ्यांची
निंदा करण्यासाठीच असतो
कोणासाठी जगायचं...
स्वत:साठी की समाजासाठी
हे ज्याचं त्याने ठरवायचं

आयुष्यात सुखाचेही
चार क्षण येतात,
हिचभर सुखात सुख मानायचं,
की सुख वाटून वाढवायचं
हे ज्याचं त्याने ठरवायचं

कोणाच्या तरी आदर्शावर जगायचं,
की स्वत:चा आदर्श सोडून जायचं
हे ज्याच त्याने ठरवायचं

प्रत्येक सामान्य माणसांत
काहीतर असामान्य गोष्ट असतेच
सामान्य म्हणून जगायचं की
असामान्य म्हणून
हे ज्याचं त्याने ठरवायचं

जगण्यासाठी किडे मुंग्यांही
जगतात हो......
सावज म्हणून जगायच की
शिकारी म्हणून
हे ज्याच त्याने ठरवायचं
म्हणून सांगते......

सरजिने निता शिवाजी
तृतीय वर्ष वाणिज्य

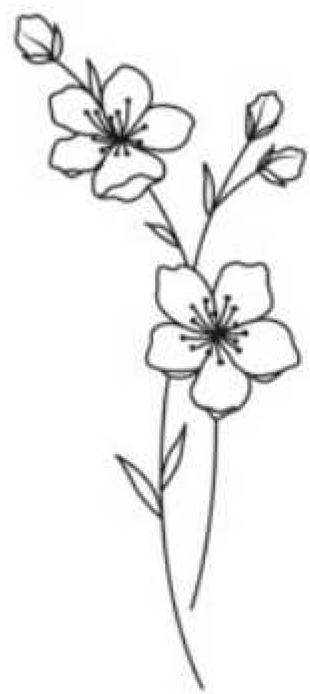

गुरुचा महिमा

जीवन हे मानवाला मिळालेली एक संधी आहे. तिचे सोनं करणं हे मानवाच्याच हातात आहे.

मानव जन्माला येतो तेव्हा आई त्याला मार्गदर्शन करते. नंतर शिकत असताना त्याचे शिक्षक त्याला मार्गदर्शन करतात व शेवटचा मार्गदर्शक हा गुरुच असतो.

आपण जन्माला का आलो? जन्म आपला कशासाठी झाला हे मानवाने समजावून घेतले पाहिजे. जन्माला आला हेला आणि पाणी वाहताच मेला. यासाठी माणसाला गुरुची आवश्यकता असते. कारण मानवाला या भवसागरामधून तरुन जायचं असेल तर त्यासाठी आवश्यक आहे. गुरुचे मार्गदर्शन, आपल्या गुरुच्या मार्गदर्शनानुसार चालणे, वागणे, बोलणे असे आचरण ठेवावे.

आपल्या जीवनामध्ये मानवाने नक्कीच एकतरी संतगुरु करणे आवश्यक आहे. त्याचेच मनन, चिंतन, नामस्मरण केले पाहिजे. परंतु गुरु असा नाही की, गळ्यात माळ घालतो. कानात मंत्र फुंकतो ह्याची मुळीच आवश्यकता नाही. उदा.साईबाबांना त्यांच्या गुरुने फक्त दोन नाणी दिली. ती होती श्रद्धा आणि सबुरी.

आपल्या गुरुवर फक्त श्रद्धा ठेवा व सबुरी करा. आपल्या गुरुचे नामस्मरण व आचरण गुरुप्रमाणेच असले पाहिजे. गुरुंचे भंडार हे भरलेले असतात. श्रद्धेमुळे त्यांची कृपा लगेचच मनावर होते.

समाजामध्ये वावरत असताना भक्कम आधार म्हणून आपल्या पाठिशी गुरुचाच हात असतो.
कांदा मुळा भाजी अवघी विठाई माझी।

या अभंगानुसार कर्महीही करत राहिले पाहिजे. तसेच मानवासमोर सर्वात महत्त्वाचा गुरु असते ती आई. आईची सेवा हिच ईश्वराची सेवा आहे. त्यामुळे आपल्या गुरुची पर्यायाने आईची सेवा. त्यांचे मार्गदर्शन घेणे महत्त्वाचे आहे. तरच आपण मानवी जन्माला आल्याचे सार्थक होईल.

कु.माधुरी डुकरे
एस.वाय.बी.ए.

आधुनिक म्हणी

१) जागा चार अर्ज हजार

२) प्रेमात पडला त्याचा धंदा बुडाला.

३) पुरुष तिन्ही जगाचा स्त्रिविना भिकारी

४) अभ्यास घटकाभर, दिवा रात्रभर

५) प्रेम थोडे, पत्र फार

६) रजिस्टर लग्नाला बेंड कशाला

७) साखरेचे खाणार त्याला डायबेटीस होणार

८) पडत्या सिनेमाला गाण्याचा आधार

९) कोर्टाचे काम, दहा वर्षे थांब

१०) भक्त गेला देवापाशी चित्त त्याचे चपलापाशी

११) बघावे नटाचे करावे स्वत:चे

१२) एकमेका लाच देऊ अवघे होऊ श्रीमंत

१३) नवरदेव रुसला अन् हुंड पाहून हसला

१४) आडला जावई सासऱ्याचे पाय धरी

१५) चुकलेले चिरंजीव चित्रपट गृहात.

कु.वैशाली पोहकर
एस.वाय.बी.ए.

इंग्रजी विभाग

"Art and History Interface"

Art is for playwright. Art reflects life of a society. Art holds up a mirror to society. On the other hand history means continuation of the past and present. The function of History is to construct the past and Interprete it. Historian should be faithful to facts. The aim f art is different. The aim of art is give to five esthetic pleasure and Transformation of life experience. Som creative writers do not invent story. they go to history for their art for example William Shakespeare always borrowed stories from history but he gave different inpretation play wright should go to history but he should come back to the rirtues of art, francies becon says.

"History Makes man wise

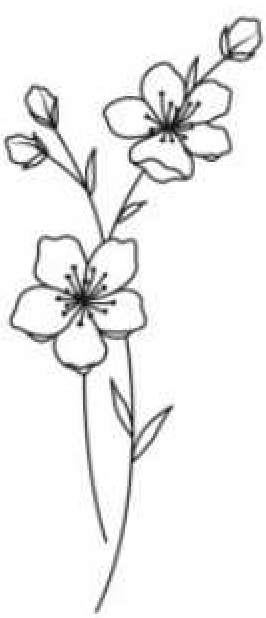

It shows that History has some functions. From the History we come to now that man has to learn the errors and mistakes committed by others in the past.

History deals only with the particular events which are the actual facts. But artist recreats something better than reality. His interest is human problem. As artistole says,

"The Function of poet is to tell
What may happen and not what has
happened"

It Means poetic truth tells what may happen and Historical truth tells what has happened. Artist can develop the Idea according to his Imagination. Because It is possible In art and not in History. It means the task of art is different from History. If Historian tries to change or Idealise the actual fact or events he would go away from the truth.

Like shakespear, Girish Karnad too dosen't invent stories. He borrows stories from Indian Mythology and history. He is really a creative artist. He goes beyond History, Creative artist makes thepast alive.

"Art is not history but
Spring from history and
reacts upon it."

Miss.Pabale Rupali
T.Y.B.Sc.

Life..............

Life is an opportunity, benefit from it
Life is a beauty, admire it

Life is a dream, realize it
Life is a challenge, meet it

Life is a duty, Complete it
Life is a game, Play it

Life is a promise, Fulfill it
Life is sorrow, Overcome it,

Life is a song, sing it
Life is a struggle, accept it

Life is a tragedy, confrant it
Life is an adventure, dare it

Life is luck, make it
Life is too precious,
do not destroy it
Life is Life, Fight for it.

Prof.Mangal Unavane

Basketful of Moonlight

O Moon.....
Give me moonlight
basketful or two baskets full
with seeds of moonlight.

From the city to my village,
on the sides of the path
I want to sow many,
small, small moons of light.

The whole village goes to city
daily to work.
It becomes dark on its way back
as my village is quit far.

The route is tough and full of
snakes and scorpions
Neither bus nor cart plies
when my father returns home

I am a sleep
And he goes back early morning
while I am sleeping.

O moon.....
Give me a basketful of moonlight
on loan
I want to sow seeds of moon
on the sides of the path

There is Another Sky

There is Another Sky
Ever serence and fair,
and there is another sunshine,
though it be darkness there.
Never mind faded forests, nustis
Never mind slient fields
Here is a little forest,
Whose leaf is ever green
Here is a brighter Garden,
Where not a prast has bee,
In its unfading flowers,
I hear the bright been hum
Prithee, My brother,
Into my garden Come!

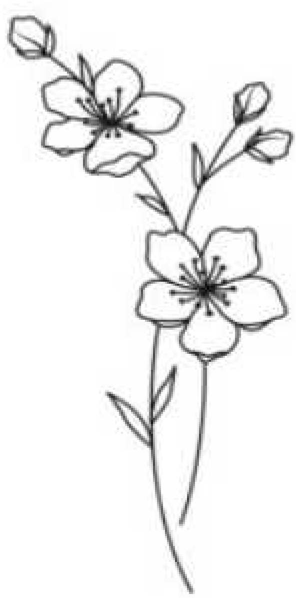

Upon Westminster Bridge

Furth has not anything
to show more fair
Dull would he be of soul
who could pass by

A sight so touching in
its majesty.
this city now doth, like
a garment wear

the beauty of the morning,
silent, bare,
ships, towers, domes,
theutres, and templeslie

open unto the field,
and to the sky,
All bright and glittering
in the smokeless air

Never did sun mor
beautifully steep
In his first splendour,
Valley, rock or hill,

Never saw I never felt,
a culm so deep
the river glideth at his
own sweet will

Dear God, the very
houses sam alseep,
and all that might
heart is lying still

Prof.Gorde Pravin

Comparisons

Fast as a spaceship
slow as a snail
Big as a dinosour
small as a nail,

fierce as a tiger,
gentle as a lamb.
Sour as a lemon.
Sweet as jam,
Dry as the desert,

wet as the sea.
Square as a house,
round as a pea.
Cool as a cave.
warm as toast,

Noisy as a road drill,
quiest as a ghost,
strong as an ox,
weak as kitten,
Dark as a rock,

Soft as a mitten,
Dark as a tannel,
light as the moon,
Night time midnight,
day time noon.

Tall as a giant.
short as an elf.
Cooked as a mountain path,
Straight as a shelf.....

The world is full of opposites,
so tink of some yourself!

Ghode Neha
S.Y.B.Com

स्वावलंबन !

एक भिकारी था। वह सडक के किनारे बैठ कर भीक माँगता था। एक धनी आदमीको देखकर उसने भीक माँगने के लिए कटोरा बढा दिया।

धनी आदमी ने कहा, 'तुम्हारे पास इतने किमती हाथ है, फिर भी तुम भीख क्यो माँगते हो?' भिकारी बोला, 'सेठजी, मेरे पास धन होता, तो मैं भीख क्यों माँगता?' धनी आदमी ने कहा, 'अच्छा, मै तुम्हें पाँच हजार रुपये देता हूँ। तुम मुझे अपने दोनों हाथ दे दो।' भिकारी बोला, 'मै अपने दोनो हाथ आपको दे दुँगा, तो निकम्मा हो जाऊँगा।' इस पर धनी आदमी ने कहा, 'निकम्मे तो तुम अब भी हो। जो मेहनत की रोटी न खाए वह निकम्मा ही है।'

भिकारी को धनी आदमी की बात लग गई। उसने उसी समय भीख का कटोरा फेंक दिया और कमाकर खाने की कसम खाई। धनी आदमी ने खुश होकर उसे बूट पॉलिश का सारा सामान दिला दिया।

इश्वर ने हमें मेहनत करने के लिए ही ये हाथ दिए है। इनका उपयोग कर हमें स्वावलंबी बनना चाहिए।

चासकर अश्विनी
एस.वाय.बी.एस्सी

Jokes

Maths Teacher:- What s a line?
Pappu:- A line is a don't that's going for a walk.
Teacher:- Then what are parallel lines?
Pappu:- A don't going for a walk with his

Gawade Jaysing
F.Y.B.A.

Girlfriend

Teacher :-Behind every successful man there is a women what do we learn from this?
Student :- We should stop wasting time in studies and find a women

Gawade Vishakha
S.Y.B.Sc.

Lifestyle

A rich man burst into laughter & said,
Life Is money.

A poor man troubled with cold & said,
Life Is struggle.

A lazy man dreaming in his sleep & said,
Life Is bed of roses.

A sadhu in his speech & Said,
Life is way of God.

A lower waiting anxiously for his beloved
said,
Life is love.

But I say that, life is an unsolved
mystery.

Life Secrets

Count your life by smile
not tears

Count your age by friends,
Not Years

Life is a question without,
An answer.

Death is an answer without,
A question.

Papa the great

My life is only for you
I come in this world.
Only for you,
Life is an ocean,
I'll cross this ocean
only for you,
life is a puzzle,
I Love this puzzle
only for you
Life is a challenge
I Accept this challenge,
only for you,
I Love You.
My dear PAPA.

Good Thoughts.

Positive thinking is
one of the most important
aspect of success.

Life is like a NOTEBOOK
Two pages are already
written by GOD.
first page is birth and
last page is death.
center page are empty.
fill them with
smile and love.

Account of Life.

Life is journal of all transaction
you enter into
life is ledger of recording
our timely growth
life is a trial balance of sorrow
and happiness.
life is a Balance Sheet of
hard work success.
The net result of your life
should be more profit of
wealth an never and
at loss of health.

Life.......

Life is a definite goal,
Surely to be achieved.
Life is a never burden,
Which is to be heaved.
Life is a tough struggle.
as the elders say,
life is a no joke,
to be taught away.
Life is a contest.
to be won for sure.
Life is a no disease
So hard to cure.
Life is a journey,
comfortable to be made
Life is a nos such gamble,
which is to be played.

Jagtap Rohit
T.Y.B.A.

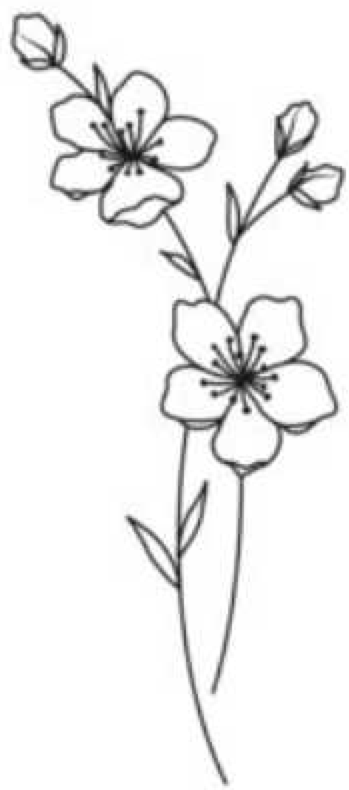

Listen & Think.....!

When I ask you to listen to me
and you start giving me advice.
you have not done what I asked.

when I ask you to listen to me
and you begin to tell me why
I Shouldn't feel that way,
you are trampling on my feelings.

when I ask you to listen to me
and you feel you have to do something
to solve my problem.
you have failed me.
strange as that may seem.

Listen! All I ask is that you listen.

Don't talk or do-just hear me.

Advice is cheap: 20 cents will get
you both dear Abby and Bill Graham
in the same newspaper.

And I can do for myself. I am not helpless.
May be discouraged and faltering but not
helpless.

When you do something for me.
and need to do for myself
you contribute to my fear and inadequacy

But when you accept as a simple fact
that I feel what I feel,
no matter how irrational,
then I can stop trying to convice you
and get about this business
of understanding what's behind
this irrational feeling.

And when that's clear the answers are
obvious and I don't need advice.

Irrational feelings make sense when
we understand what's behind them.

Perhaps that's why prayer works some
for some people because God is mute,
and he doesn't give advice or try to fix
things.

God just listens and lets you work
it out for yourself.

so please listen, and just hear me.

And if you want to talk, wait a minute
for you turn and I will listen to you,

Shinde Yogesh M.
F.Y.B.Com

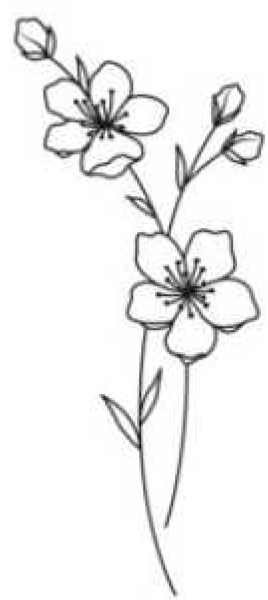

The Wild Boar and The Fox

On day a wild boar was sharpening his tusks against the bark of a tree. He was doing it very carefully. There lived a dox in the same forest. He was always looking for a chance to make fun of other animals in the forest. when he saw the wild boar, he decided to tease him. He began to walk around the trees, looking left and right and up down. He also began to aet as if he was redly scared. But the boar did not pay any attotion to him. He kept right of with his work.

At last the fox said with again why are you doing that?

I tread very hurd, but I did not see any hidden enemy or danger.

True "replied the boar' 'Just how three. may not be any danger, but when it really comes. There wont be any time to sharpen my tusks. My weapons, Haw to be ready for use than.

If I am not ready. I will have to suffer.

This story tells us that it is best to be preferd. don't leave things to be done at the last minutes.

Poem

I Saw the stars of far off
as far as I from them
in this moment I saw them
in moments of the twinkling past.
In the boundless depths of darkness.
these hours.
hunt the morning through the night.

And I can't make up my mind.
am I living this life for the first time?
or repeating it, forgetting as i live
the first moment of breath every time?

does the fish too drink water?
does the sun feel the heat?
does the light see the dark?
does the rain too get wet?
do dreams ask questions about
sleep as I do?

I walked a long, long way
& when I saw, I saw the stars close by.
Today it rained all day long and the
words were washed away
from your face.

Patel Shoeb
F.Y.B.A.

I Love India

We love India
It's our India

India of great men
once it was a golden hen.

But some selfish men
slanghterd her

to take out all treasure
for wordly pleasure

But Now it is in our hand
we have to understand.

- Thorat Sakshi
S.Y.B.Com

Poem

Sleep baby, sleep?
your father herds his sheep
your mother shoties the little tree
from which fall pretty dreams on thee,
Sleep, Baby, Sleep!

Sleep, Baby, Sleep!
The heavens are white with sheep,
for they are lambs-those stars so bright.
And the moo's shepbered of the & Night.
Sleep, Baby, Sleep!

Sleep, Baby, Sleep!
Go out and herd and sheep
Go out you barking blach dog, go,
And waken not my baby So
Sleep, Baby, Sleep!

Life

Life Is beautiful,
when it is a flower.
Life Is enchanting,
When you feel its magic
Life Is enthralling,
When you act by luck.
Life Is a Sun,
It's rays your are enlightened with.
Life Is a book,
The pages you turn a bout
Life Is a contest.
The prize you are bestowed with.
Life Is a poem,
The verses you glance through.

Gadage Siddesh
S.Y.B.Com.

Open A Book

Open a book
and you will find.

People and places of every kinds
open a book

and you can be
anything you want to be
open a book

and i will too
you read to me
and I'll read to you!

- Gunjal Ajinkya
S.Y.B.Com

The Sower

Sitting in u parkway cool,
sunlight, I see, dying fast,
Twilight hastens on to rule
working hours have well- nigh past
shadows run across the lands
But u Sower lingers still,
old, in rags, he patient stands
looking on, I feel a thrill.
Black and high, his silhouette
Dominates the furrows deep
Now to sow the task is set.
soon shall come a time reap
marches he along the plain
to and fro, adn scatters wid
from his hands the precious grain
muse I, us I see him stride.
Darkness deepens fades the light
Now his gestures to mine eyes
Are angst, and strange, his height
seems to touch the starry skies.

\

Frienship

I wanted to thank you
but was unable to explain
what it means to have a friend
to share life's joys and life's pains
It's good to know our friendship
is on of endless devotion
forged out of respect
and every kind of emotion

It's Patient and forgiving
never failing or forsaking
when a hand is outstretched
or one's heart is breaking
It's ever faithful
even when the world condemns
and sparkles in the darkness
like fireworks and gems.

It does my heart good
at the end of the day
to know that you will never
be more than an email always.

Prof.Prakash Kamble

अहवाल विभाग

सांस्कृतिक अहवाल विभाग

महाविद्यालयात इतर विभागांप्रमाणेच सांस्कृतिक विभाग देखील कार्यरत आहे. महाविद्यालयाच्या शैक्षणिक वर्षात प्रत्येक महिन्यात येणारे विविध उपक्रम, कार्यक्रम या विभागांमार्फत पार पाडले जातात.

सदर शैक्षणिक वर्षात महाविद्यालयामध्ये काही मोजकेच परंतु चांगले कार्यक्रम व उपक्रम राबविण्यात आले. त्यामधये लोकमान्य टिळक पुण्यतिथी, गुरुपौर्णिमा, गणेशोत्सव, मा.संस्थापक अध्यक्ष पांडुरंगजी पवार साहेब यांच्या वाढदिवसानिमित्त विविध स्पर्धा, रक्षाबंधन, शिक्षक दिन, महापरिनिर्वाण दिन, सावित्रीबाई फुले जयंती, स्वामी विवेकानंद जयंती (येवा दिन) असे विविध कार्यक्रम सांस्कृतिक विभागांतर्गत पार पाडले.

दि.१३ फेब्रुवारी ते १६ फेब्रुवारी २०२१ या कालावधीत महाविद्यालयीन युवा महोत्सव उत्साहात पार पडला. अशा रितीने विभागाची यशस्वी वाटचाल सुरु आहे.

प्रा.छाया चक्कर

कायम ठेव अहवाल

कायम ठेव विभागांतर्गत सन २०२०–२१ अखेर एकूण ८५ ठेवीदारांनी श्री पांडुरंग ग्रामीण बिगरशेती सहकारी पतसंस्था मर्यादीत निमगाव सावा येथे ठेवी ठेवलेल्या आहेत. ठेवींची एकूण रक्कम रु.२९७०२७ एवढी आहे.

या ठेवी आदर्श विद्यार्थी–विद्यार्थीनी, आदर्श स्वयंसेवक, सर्वाधिक उपस्थिती, वार्षिक स्नेहसंमेलन, मुलींमध्ये प्रथम, द्वितीय व तृतीय क्रमांक, मागासवर्गीय विद्यार्थ्यांमध्ये प्रथम, द्वितीय व तृतीय क्रमांक, आदर्श प्राध्यापक, तृतीय वर्षात इंग्रजी विषयात प्रथम येणाऱ्या मुलीस, ज्ञानपंढरी वार्षिक अंकासाठी, गणेशोत्सव मंडळासाठी, वक्तृत्त्व स्पर्धेसाठी, पांडुरंगजी पवार साहेब यांच्या वाढदिवसानिमित्त आयोकिजत केलेल्या विविध स्पर्धांसाठी ह्या सर्व उद्देशाने ठेवण्यात आलेल्या आहेत.

प्रा.अहिनवे ज्योती

ग्रंथालय अहवाल विभाग

ग्रंथ हेच गुरु. ग्रंथालय हा महाविद्यालयाचा आत्मा आहे. शैक्षणिक वर्ष २००९ ते सन २०२०-२१ अखेर ग्रंथालयातील एकूण ग्रंथसंपदा (संख्या) १२३४७ असून १८,१०,७३४ रु. किंमतीची ग्रंथ आहेत.

महाविद्यालयातील विद्यार्थी व प्राध्यापक, वाचक वर्गासाठी ९ नियतकालिके, ९ वर्तमानपत्र नियमितपणे ग्रंथालयात उपलब्ध असतात. ग्रंथालयामध्ये विद्यार्थ्यांना व प्राध्यापक वाचक वर्गाला पुरेशा प्रमाणात संदर्भ ग्रंथ उपलब्ध करुन दिले जातात. तसेच स्पर्धा परीक्षा पुस्तके UPSC, MPSC, SET, NET पोलीस भरती STI, PSI, ASST तसेच चालू घटनांची अद्ययावत ग्रंथ उपलब्ध करुन दिले जातात.

ग्रंथालय समितीची मिटींग घेऊन दर्जेदार व उपयुक्त ग्रंथसंपदा खरेदी केली जाते. तसेच out of syllabus, कालबाह्य ग्रंथ मिटींग घेऊन बाद करण्यात येतात असे एकूण १५६८ ग्रंथ बाद करण्यात आले.

वर्तमानपत्रे हा दैनंदिन घडामोडीचा आरसा आहे. वर्तमानपत्रातील उपयुक्त कात्रण कट करुन, विद्यार्थ्यांच्या ज्ञान वृद्धीसाठी काचफलकात लावून नंतर ते संग्रही ठेवण्यात येते. वाचक वर्गाला नेहमी अद्ययावत माहिती देणे हे मुख्य उद्दिष्ट असते.

१. ग्रंथ हे उपयोगासाठी आहे.
२. वाचकाला हवा असलेला ग्रंथ मिळावा.
३. ग्रंथाला हवा असलेला वाचक मिळावा.
४. वाचकांचा वेळ वाचावा.
५. ग्रंथालय हे वर्धिष्णू आहे.

क्रमिक पाठ्यपुस्तके:	एकूण किंमत
१२३४७	१८,१०,७३४

ललित साहित्य	एकूण किंमत
१०५२	१,७२,४२५

वर्तमानपत्रे

१. सकाळ	५. लोकमत
२. पुढारी	६. लोकसत्ता
३. प्रभात	७. दै.सांज समाचार
४. पुण्यनगरी	८. The Indian Express
	९. जनप्रवास

नियतकालिके

१.साधना साप्ताहिक	२.लोकराज्य मासिक
३. आपले आदर्शगाव	४. योजना
५. उद्योजक	६. द.युनिक बुलेटीन
७. ललित	८. परीवर्तनाचा वाटसरु
९. नोकरी संदर्भ	

प्रा.उनवणे मंगल

राष्ट्रीय सेवा योजना

प्रा.प्रकाश कांबळे

श्री पांडुरंग ग्रामीण विकास प्रतिष्ठान संचलित दिलीप वळसे पाटील कला, वाणिज्य व विज्ञान महाविद्यालयाची स्थापना २७ जुलै २००९ साली झाली. त्या वर्षापासून महाविद्यालयामध्ये राष्ट्रीय सेवा योजनाविभाग सक्रीय कार्यरत आहे. आज या विभागाला सहा वर्षे पूर्ण होत आहेत. विविध कार्यक्रमांमुळे सतत प्रकाशझोतात असणाऱ्या या विभागाचे सन २०१८–१९ मध्ये ०९ ऑगस्ट २०१९, ऑगस्ट क्रांतीदिनाच्या दिवशी औपचारिक उद्घाटन करण्यात आले. या विभागांतर्गत आजतागात पुढील कार्यक्रम राबविले गेले.

१. दि.१९ जुलै २०२१ : जागतिक लोकसंख्या दिन साजरा केला.
२. दि. ९ ऑगस्ट २०२१: ऑगस्ट क्रांतीदिन संपन्न झाला.
३. दि.१४ ऑगस्ट २०२१ : परिसर व ग्रामस्वच्छता करण्यात आली.
४. दि.२२ ऑगस्ट २०२१ : रक्षाबंधन, वृक्षांना राखी बांधून संपन्न झाला.
५. दि.०८ सप्टेंबर २०२१ : आंतरराष्ट्रीय साक्षरता दिन साजरा केला.
६. दि.२४ सप्टेंबर ते ०२ ऑक्टोबर दरम्यान राष्ट्रीय सेवा योजना प्रचार व प्रसार सप्ताहाचे आयोजन केले.
७. दि.०२ ऑक्टोबर २०२१ रोजी महात्मा गांधी जयंती साजरी केली गेली.
८. दि.१२ नोव्हेंबर २०२१ कोरोना दिन जागृती करण्यात आला.
९. दि.२६ नोव्हेंबर २०२१ संविधान दिन साजरा करण्यात आला.
१०. दि.२९ नोव्हेंबर २०२१ रोजी रस्ता सुरक्षा अभियानाचे आयोजन करण्यात आले.
११. दि.०१ डिसेंबर २०२१ रोजी जागतिक एड्स दिन साजरा करण्यात आला.
१२. दि.०२ डिसेंबर ते ०८ डिसेंबर २०२१ दरम्यान विशेष हिवाळी शिबीराचे आयोजन करण्यात आले. मु. गांजवेवाडी, पो. वळती, ता.आंबेगाव, जि. पुणे येथे या सात दिवसात विद्यार्थ्यांनी आंबराई स्वच्छता, रस्ता बनविणे, हनुमान मंदीर परिसर स्वच्छता, जिल्हा परिषद प्राथमिक शाळेचा परिसर स्वच्छ करणे, वृक्षसंवर्धन, वृक्षारोपण, जनजागर विविध विषयांवर गटचर्चा व व्याख्यानांचे आयोजन करून समाजप्रबोधन करण्यात आले.
१३. दि.६ डिसेंबर २०२१ महापरिनिर्वाण दिन साजरा करण्यात आला.
१४. दि.३ जानेवारी २०२२ रोजी सावित्रीबाई फुले जयंती साजरी करण्यात आली.
१५. दि.२५ जानेवारी २०२१२ रोजी मतदार दिन साजरा करण्यात आला.
१६. दि.१२ जानेवारी २०२२ युवा दिन साजरा करण्यात आला.
१७. दि.२७ जानेवारी २०२२ रोजी योगा दिन साजरा करण्यात आला.
१८. दि. ११ फेब्रुवारी २०२२ रोजी ग्रामस्वच्छता अभियानांतर्गत गावातील स्वच्छता करण्यात आली.
१९. दि.२७ फेब्रुवारी २०२२ रोजी मराठी राजभाषा दिन उत्साहात साजरा करण्यात आला.
२०. दि.५ मार्च २०२२ रोजी वृक्षारोपण दिनानिमित्त वृक्षांना राखी व अनाथाश्रमातील बालकांना राखी बांधून रक्षाबंधन साजरा करण्यात आला.
२१. दि.८ मार्च २०२२ रोजी महिला दिन साजरा करण्यात आला

स्वच्छता विभाग

प्रा.शाकुराव कोरडे

श्री पांडुरंग ग्रामीण विकास प्रतिष्ठान संचलित, दिलीप वळसे पाटील महाविद्यालय, निमगाव सावा या अंतर्गत वेळोवेळी गावची तसेच महाविद्यालयाची 'स्वच्छता अभियानामार्फत' स्वच्छता राखली जाते. सन २०२१-२२ मध्ये १४ ऑगस्ट २०२१ रोजी स्वातंत्र्यदिनानिमित्त महाविद्यालय व गावचा परिसर स्वच्छ करण्यात आला. तसेच महात्मा गांधी यांच्या जयंती निमित्ताने २ ऑक्टोबर २०२१ मध्ये ग्रामस्वच्छता करण्यात आली. त्यामध्ये गावातील रस्ते व इतर परिसर स्वच्छ करण्यात आला.२४ जानेवारी २०२२ रोजी प्रजासत्ताक दिनाचे औचित्य साधून महाविद्यालय परिसरात झाडे लावण्यात आली आणि प्राथमिक आरोग्य केंद्राचा परिसर ग्रामपंचायत परिसर, रस्ते तसेच महाविद्यालयाचा परिसर स्वच्छ करण्यात आला. या कार्यक्रमामध्ये एन.एस.एस.,कमवा व शिका योजना व महाविद्यालयातील विद्यार्थ्यांनी सहभाग दाखवला. तसेच महाविद्यालय कर्मचारी, शिक्षक यांनी या कामात मोलाचे सहकार्य केले. या अभियानाला मार्गदर्शन महाविद्यालयाचे प्राचार्य व संस्थेचे संस्थापक /अध्यक्ष मा.पांडुरंगजी पवार साहेब यांनी केले.

समर्थ भारत अभियान

प्रा.प्रविण गोरडे

सावित्रीबाई फुले पुणे विद्यापीठ व राष्ट्रीय सेवा योजना विभागाअंतर्गत विद्यार्थ्यांच्या सामाजिक विकासासाठी समर्थ भारत अभियान राबविले जाते. सन २०२१-२२ या शैक्षणिक वर्षात गांजवेवाडी (वळती) या ठिकाणी या विभागांतर्गत श्रमप्रतिष्ठा, गटचर्चा या माध्यमातून गांजवेवाडी या गावाचा इतिहास समजून घेण्यात आला. तसेच या विभागाअंतर्गत वृक्षारोपण करण्यात आले.

प्रसिद्धी विभाग

प्रा.अनिल पडवळ

महाविद्यालयीन कामकाजाची माहिती समाज, विद्यार्थी व इतर महाविद्यालयांना होण्यासाठी महाविद्यालयात प्रसिद्धी विभाग सक्रीय आहे आणि हा विभाग इतर विभागांमध्ये चर्चेचा विषय असतो. महाविद्यालयातील घडणाऱ्या प्रत्येक कार्यक्रमाला प्रसिद्धी दिली जाते. आजपर्यंत महाविद्यालयाच्या विविध कार्यक्रमांच्या ६७ बातम्या सकाळ, पुढारी, प्रभात, पुण्यनगरी, लोकमत या दैनिकांतून प्रसिद्ध झाल्या आहेत.

याकामी महाविद्यालयात पत्रकार मोहन मुळे, श्री.पंढरीनाथ मते, श्री.अर्जुन शिंदे यांचे सहकार्य लाभते. त्यांच्या सहकार्यामुळेच प्रसिद्धी बातम्यांचा महाविद्यालय दरवर्षी उच्चांक करत आहे.

या व्यतिरिक्त महाविद्यालयात

* विद्यार्थी व्यक्तिमत्त्व विकास
* गुणवत्ता सुधार विभाग
* शिस्तपालन समिती
* प्रकल्प व संशोधन
* रॅगिंग कमिटी
* वार्षिक नियोजन
* आयकार्ड विभाग
* जिमखाना विभाग

इत्यादी विभाग कार्यरत आहेत.

सांस्कृतिक विभाग

प्रा.छाया चवकर

महाविद्यालयात इतर विभागांप्रमाणेच सांस्कृतिक विभाग देखील कार्यरत आहे. महाविद्यालयाच्या शैक्षणिक वर्षात प्रत्येक महिन्यात येणारे विविध उपक्रम, कार्यक्रम या विभागामार्फत पार पाडले जातात.

सदर शैक्षणिक वर्षात महाविद्यालयामध्ये काही मोजकेच परंतु चांगले कार्यक्रम व उपक्रम राबविण्यात आले. त्यामध्ये लो.टिळक पुण्यतिथी, गुरूपौर्णिमा, गणेशोत्सव, मा.संस्थापक अध्यक्ष पांडुरंगजी पवार साहेब यांच्या वाढदिवसानिमित्त विविध स्पर्धा, रक्षाबंधन, शिक्षक दिन, सावित्रीबाई फुले जयंती, स्वामी विवेकानंद जयंती (युवा दिन) असे विविध कार्यक्रम सांस्कृतिक विभागांतर्गत पार पाडले.

तसेच दरवर्षीप्रमाणे याही वर्षी भीमाशंकर करंडक स्पर्धेसाठी महाविद्यालयातून दोन सांघिक नृत्य व दोन वैयक्तिक नृत्य असे एकूण चार कार्यक्रम सादर करण्यात आले. दि.२६ जानेवारी ते ३१ जानेवारी २०२१ या कालावधीत महाविद्यालयीन युवा महोत्सव उत्साहात पार पडला.

अशा रितीने विभागाची यशस्वी वाटचाल सुरू आहे.

परीक्षा विभाग

प्रा.प्रकाश कांबळे

महाविद्यालयाने विद्यार्थ्यांच्या सर्वांगीण विकासासाठी विविध उपक्रम राबविले.त्याच प्रमाणे विद्यार्थ्यांच्या शैक्षणिक गुणवत्ता वाढीसाठी विशेष प्रयत्न केले.याचाच एक भाग म्हणून सन-२०२१-२२ या शैक्षणिक वर्षात गुणवत्ता वाढीस पुरक ट्युटोरियल,तज्ज्ञ व्यक्तींची व्याख्याने,सराव परीक्षा यासारखे उपक्रम राबविले.

विद्यार्थ्यांची शैक्षणिक गुणवत्ता तपासण्यासाठी विद्यापीठ परीक्षे व्यतिरिक्त महाविद्यालयाना विद्यापीठ नियमानुसार प्रथम सत्र परीक्षा द्यावी लागते.या परीक्षेचे नियोजन महाविद्यालयीन पातळीवर केले जाते.याची वर्गनिहाय यादी पुढील प्रमाणे आहे.

वर्ग	कला	वाणिज्य	विज्ञान
प्रथम वर्ष	५८	१२०	६९
व्दितीय वर्ष	६०	१०८	८०
तृतीय वर्ष	५१	१२०	५८

विद्यार्थी कल्याण मंडळ

प्रा.शाकुराव कोरडे

सावित्रीबाई फुले पुणे विद्यापीठ संलग्न महाविद्यालयामध्ये वरिष्ठ स्तरावर शिक्षण घेणाऱ्या विद्यार्थी-विद्यार्थिनींसाठी पुणे विद्यापीठ राबवित असलेल्या 'कमवा आणि शिका' योजनेची कार्यवाही आमच्या महाविद्यालयात शै.वर्ष २०२१-२२ या कालावधीत यशस्वीरित्या राबविण्यात आली. या योजनेचे मान्यतापत्र विद्यापीठाने कॉलेजला दिलेले आहे. आमचे महाविद्यालय ग्रामीण भागातील असल्यामुळे सदर योजनेचा ग्रामीण विद्यार्थ्यांना चांगला फायदा होत आहे.

आमच्या महाविद्यालयात ग्रामीण भागातील विद्यार्थ्यांना वेगवेगळ्या प्रकारच्या अडचणी असतात. या सर्व अडचणींवर 'कमवा आणि शका' मात करू शकते. या योजनेची सविस्तर माहिती विद्यार्थ्यांना दिल्यानंतर गरीब, होतकरू, आर्थिकदृष्ट्या गरीब असलेले विद्यार्थी, ज्यांना आई वडील नाहीत, किंवा कोणताही आर्थिक आधार नाही अशा प्रकारच्या विद्यार्थ्यांना या योजनेमध्ये सहभागी करून घेतले. महाविद्यालयांतर्गत राबवित असलेल्या 'कमवा आणि शिका' योजनेत महाविद्यालयाच्या क्षमतेनुसार विविध प्रकारची कामे विद्यार्थ्यांकडून करून घेतली जातात.

विद्यार्थी कल्याण मंडळांतर्गत,

१. कर्मवीर भाऊराव पाटील, कमवा व शिका योजना,

२. विशेष मार्गदर्शन योजना,

३. विद्यार्थिनी व्यक्तिमत्त्व विकास,

४. विद्यार्थिनी आरोग्य व प्रबोधन,

५. रॅगिंग विभाग या योजना राबविल्या जातात.

सदर योजनांमध्ये सन २०२१-२२ या शै.वर्षामध्ये ४२ विद्यार्थ्यांना प्रवेश देण्यात आलेला आहे. यामध्ये ३२ विद्यार्थीनी व १० विद्यार्थी सहभागी आहेत.

ही योजना राबवित असताना महाविद्यालयाचे प्राचार्य श्री. प्रल्हाद शिंदे यांनी वेळोवेळी मार्गदर्शन केले.

बहि:शाल शिक्षण मंडळ

प्रा.प्रविण गोरडे

बहि:शाल शिक्षण मंडळांतर्गत शै.वर्ष २०२१-२२ या वर्षात दि.२४.०२.२०२२ ते २६.०२.२०२२ या कलावधीत डॉ.बाबासाहेब जयकर व्याख्यानमालेचे उद्घाटन महाविद्यालयाचे प्राचार्य डॉ.जोशी व्ही.यांच्या हस्ते सरस्वती प्रतिमेचे पूजन करून झाले.

या व्याख्यानमालेतील पहिले व्याख्यान प्रा.डॉ.पाटील सर यांनी दि.२४.११.२०२१ रोजी 'शोध स्वत:चा आणि आत्मविश्वासाचा' या विषयावर दिले. दुसरे व्याख्यान दि.२५.११.२०२१ प्रा.अनिल काळे यांनी संत गाडगेबाबा या विषयावर केले. तिसरे व्याख्यान दि.२६.११.२०२१ रोजी प्रा.प्रतिभा वाले यांनी कथा-कथन या विषयांवर दिले.

या व्याख्यानमालेचा लाभ महाविद्यालयातील विद्यार्थ्यांना त्यांच्या भावी आयुष्यासाठी निश्चित होईल. तसेच बहि:शाल शिक्षण मंडळांतर्गत शै.वर्ष २०२१-२२ यशवंतराव चव्हाण व्याख्यानमाला दि.२२.१२.२०२१ ते दि.२४.१२.२०२१ या कालावधीत आयोजित करण्यात आली.

या व्याख्यानमालेचे पहिले व्याख्यान सौ.मंगला सासवडे, स्त्रियांच्या समस्या आणि उपाय, दुसरे व्याख्यान प्रा.समसुद्दीन तांबोळी यांनी शिक्षणातील ध्येय निश्चिती आणि तिसरे व्याख्यान प्रा.डॉ.आनंदा गांगुर्डी कर्मवीर भाऊराव पाटील या विषयांवर दिले.

व्याख्यान मालेच्या आयोजनासाठी बहि:शाल शिक्षणमंडळ, पुणे विद्यापीठ यांचे सहकार्य लाभले. तसेच महाविद्यालयाचे प्राचार्य डॉ.अमिता कश्यप यांनी व्याख्यानमालेच्या आयोजनासाठी मार्गदर्शन केले.

क्रीडा विभाग

प्रा.गोविंद गाडगे

सन २०२१-२२ या शैक्षणिक वर्षात 'युवा महोत्सवांतर्गत' महाविद्यालयामध्ये क्रीडा स्पर्धांचे आयोजन करण्यात आले. यामध्ये मैदानी स्पर्धा, सांघिक व वैयक्तिक स्पर्धा यांचे आयोजन केले. सदर विभागांतर्गत क्रिकेट, भालाफेक, थाळीफेक, गोळाफेक व धावणे या क्रीडा प्रकारांमध्ये विद्यार्थ्यांनी सहभाग घेतला व नैपुण्य मिळवले.

स्पर्धा परीक्षा विभाग

प्रा.आशिष गाडगे

प्रथम सत्रामध्ये स्पर्धा परीक्षा विभागांतर्गत मा.श्री.पांडुरंग पवार साहेब यांच्या वाढदिवसानिमित्त आंतरमहाविद्यालयीन स्पर्धांचे आयोजन केले होते. यामध्ये निबंध स्पर्धा, रांगोळी स्पर्धा, मराठी हस्ताक्षर, इंग्रजी हस्ताक्षर या विविध स्पर्धांचे आयोजन करण्यात आले. या स्पर्धा २६.८.२०२१ या दिवशी घेण्यात आल्या.

त्याचप्रमाणे महाविद्यालयात स्पर्धा परीक्षा विभागांतर्गत एम.पी.एस.सी.चे वर्ग चालवले जातात. दर रविवारी ८ ते ९.३० या वेळेत विद्यार्थ्यांना मार्गदर्शन केले जाते.

दुसऱ्या सत्रामध्ये एम.पी.एस.सी. वर्ग नियमितपणे रविवारी घेतले जातात. यासाठी विद्यार्थी संख्या ३० आहे. त्याचप्रमाणे मार्गदर्शनपर व्याख्याने, दुसऱ्या सत्रात आयोजित करण्यात आली. तसेच वार्षिक स्नेहसंमेलनानिमित्त महाविद्यालयात 'स्कॉलर ऑफ द इयर' दरवर्षी घेण्यात येते व त्यातून महाविद्यालयातील स्कॉलर विद्यार्थ्यांची निवड करण्यात येते.

यशवंतराव चव्हाण महाराष्ट्र मुक्त विद्यापीठ, नाशिक

प्रा.नंदा आहेर

आपल्या महाविद्यालयात यशवंतराव चव्हाण महाराष्ट्र मुक्त विद्यापीठ, नाशिक, पुणे विभागांतर्गत या विद्यापीठाचे केंद्र गेल्या तीन वर्षापासून सुरू आहे.

सन २०२१-२२ या शै.वर्षात पूर्वतयारी बी.ए., बी.कॉम. हे शिक्षणक्रम सुरू आहेत. या अभ्यासकेंद्रात १५७ विद्यार्थ्यांनी प्रवेश घेतलेला आहे. तर जानेवारी २०२१-२२ मध्ये पूर्वतयारीची प्रवेशप्रक्रिया चालू असून ११ विद्यार्थ्यांनी प्रवेश घेतला आहे.

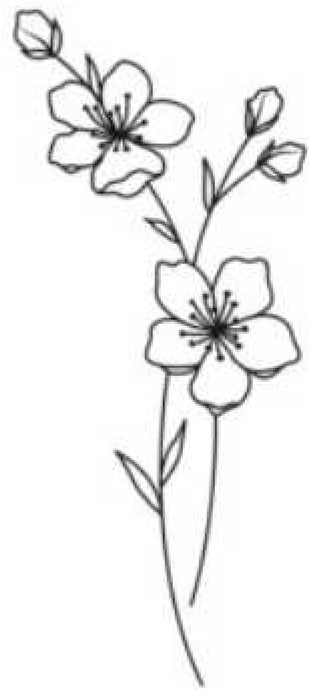

॥ परब्रह्म लिंगम्:भजे पांडुरंगम् ॥

कायमचे स्फुर्तिदाते

❋ कायम ठेव ❋

सन २००९-१० या प्रथम शैक्षणिक वर्षापासूनच महाविद्यालयात विविध मान्यवरांकडून कायम ठेव स्वरुपात काही रक्कम ठेवल्या आहेत. या रकमेच्या व्याजातून सदर बक्षिसे दिली जाणार आहे. त्याचा विस्तृत अहवाल खालीलप्रमाणे....

अ.नं.	ठेवीदाराचे नाव	प्रयोजन /स्मरणार्थ	ठेव उद्देश	ठेव रक्कम
१.	समस्त गाडगे परिवार रामवाडी,घोडेमळा निमगाव सावा,ता.जुन्नर,जि.पुणे	कायमठेव		रु.२५,०००/-
२.	श्री.विजय गंगाधर सोनार आमदाबाद,ता.शिरुर,जि.पुणे	कायमठेव	प्रथम/व्दितीय/तृतीय क्रमांकास कला,वाणिज्य व विज्ञान शाखा	रु.११,१११/-
३.	श्री.पांडुरंग ग्रामीण बिगर शेती सहकारी पतसंस्था,निमगाव सावा.	कायमठेव	वार्षिक स्नेहसंमेलन	रु.१०,०००/-
४.	श्री.पांडुरंग ग्रामीण विकास प्रतिष्ठान		वार्षिक स्नेहसंमेलन	रु.१०,०००/-
५	श्री.पांडुरंग तुकाराम पवार मा.उपाध्यक्ष,जि.प.पुणे	स्व.हरणाबाई नामदेव पवार	वार्षिक स्नेहसंमेलन	रु.१०,०००/-
६.	श्री.भास्करशेठ गेणभाऊ गाडगे उद्योगपती,मुंबई		वार्षिक स्नेहसंमेलन	रु.१०,०००/-
७.	श्री.तुकाराम लहानु पवार संत मनाजीबाबा संजीवन समाधी सोहळा	स्व.नामदेव बाबा लहानू पवार	महाविद्यालय आदर्श विद्यार्थी / विद्यार्थीनी	रु.१०,०००/-
८.	श्री.संदीपन पांडुरंग पवार सारीका अर्थमुव्हर्स अँन्ड इंडस्ट्रियल,पुणे.	स्व.सारिका पांडुरंग पवार	प्रथम/व्दितीय/तृतीय वर्ष मुलींमध्ये प्रथम (कला,वाणिज्य व विज्ञान शाखा)	रु.१०,०००/-

९.	श्री.हरिदास तुकाराम पवार संचालक,श्री पांडुरंग पाणी वापर संस्था	स्व.नामदेव रामभाऊ खाडे	प्रथम/व्दितीय/तृतीय वर्ष मुलांमध्ये प्रथम (कला,वाणिज्य व विज्ञान शाखा)	रु.१०,०००/-
१०.	श्री.पंढरीनाथ शांताराम मते पत्रकार		महाविद्यालयीन सर्वात कमी व सर्वात जास्त उपस्थिती विद्यार्थी /विद्यार्थीनी प्रत्येकी	रु.५,०००/-
११.	श्री.वासुदेव तुकाराम पवार	कायमठेव	एनएसएस आदर्श स्वयंसेवक	रु.३,०००/-
१२.	श्री.अनिल पांडुरंग गुंजाळ उपशिक्षक जि.प.प्रा.शाळा दत्तनगर, बेल्हे	कायमठेव	प्रथम/व्दितीय/तृतीय वर्ष प्रथम (कला,वाणिज्य व विज्ञान शाखा)	रु.२,५०१/-
१३.	श्री.सुरेश केरभाऊ तिकोणे उपसरपंच,रानमळा	कायमठेव	प्रथम/व्दितीय/तृतीय वर्ष मागासवर्गीय विद्यार्थ्यांमध्ये प्रथम (कला,वाणिज्य व विज्ञान शाखा)	रु.२,५०१/-
१४.	श्री.ठकसेन दत्तात्रय वाजे,औरंगपूर		एन.एस.एस.कॅम्प आदर्श स्वयंसेवक	रु.१,०००/-
१५.	श्री.दत्तात्रय,कृष्णा व जनार्दन विष्णु थोरात निमगाव सावा,ता.जुन्नर,जि.पुणे	स्व.विष्णू तुकाराम थोरात	महाविद्यालय आदर्श विद्यार्थी	रु.१,०००/-
१६.	श्री.रोहिदास नामदेव गाडगे व बंधु	स्व.नामदेव नारायण गाडगे	महाविद्यालयीन आदर्श विद्यार्थीनी	रु.१,०००/-
१७.	श्री.व सौ.सोनाबाई,किसन व बाबाजी सबाजी गाडगे	स्व.दगडाबाई सबाजी गाडगे	एनएसएस आदर्श विद्यार्थीनी	रु.१,०००/-
१८.	श्री.शिवाजी सदाशिव डुकरे प्रसिध्द गाडामालक,औरंगपूर		एनएसएस आदर्श स्वयंसेवक	रु.१,०००/-
१९.	श्री.उमेश विठ्ठलराव कामठे		एनएसएस आदर्श विद्यार्थी	रु.१,००१/-
२०.	श्री.विठ्ठलराव नामदेव कामठे		एनएसएस आदर्श विद्यार्थीनी	रु.१,००१/-
२१.	श्री.तान्हाजी बाळकृष्ण जाधव सरपंच,औरंगपूर		एनएसएस आदर्श विद्यार्थीनी / विद्यार्थीनी स्वयंसेवक	रु.१,०००/-

२२.	श्री.बबन भागाजी गाडगे संचालक,वि.का.सोसा.निमगाव सावा	स्व.पार्वताबाई व भागाजी गेणभाऊ गाडगे	प्रथम वर्ष कला सर्वात कमी गुण मिळविणाऱ्या विद्यार्थ्यास	रु.१,००१/-
२३.	श्री.मनोहर हरिराम चौगुले,विद्यालय मुंबई	कायमठेव	वार्षिक स्नेहसंमेलन	रु.१,५००/-
२४.	श्री.ज्ञानदेव विठ्ठल गाडगे अध्यक्ष,श्री पां.ना.जे.संघ	कायमठेव	वार्षिक स्नेहसंमेलन	रु.१,००१/-
२५.	कमल बाळू सोनवणे	स्व.आनंदा शंकर कासार	वार्षिक स्नेहसंमेलन	रु.१,०००/-
२६.	श्री.कारभारी आनंदा कासार	स्व.आनंदा शंकर कासार	वार्षिक स्नेहसंमेलन	रु.१,१११/-
२७.	श्री.पांडुरंग तुकाराम पवार मा.उपाध्यक्ष,जि.प.पुणे.	स्व.नारायण सखाराम गाडगे	कायमठेव	रु.२,५००/-
२८.	श्री.श्रीहरी बबन भालेराव चेअरमन,वि.का.सोसा.निमगाव सावा.	कायमठेव	आदर्श विद्यार्थी	रु.१०,०००/-
२९.	श्री.श्रीहरी बबन भालेराव चेअरमन,वि.का.सोसा.निमगाव सावा.	कायमठेव	आदर्श विद्यार्थीनी	रु.१०,०००/-
३०.	श्री.श्रीहरी बबन भालेराव चेअरमन,वि.का.सोसा.निमगाव सावा.	कायमठेव	आदर्श प्राध्यापक	रु.१०,०००/-
३१.	श्री.गोरक्ष व दत्तात्रय सहादू लामखडे	कायमठेव	वार्षिक स्नेह संमेलन	रु.१०,०००/-
३२.	श्री.देवराम धोंडिबा खाडे व बंधु	स्व.सुंदराबाई धोंडिबा खाडे	वार्षिक स्नेह संमेलन	रु.१,०००/-
३३.	श्री.भालचंद्र राजाराम उनवणे मा.सरपंच		मागास वर्गीय विद्यार्थ्यांमध्ये प्रथम येणाऱ्या विद्यार्थ्यांस	रु.१,०००/-
३४.	श्री.पंढरीनाथ तुकाराम पवार	स्व.सदाशिव जाधव (बोरी बु।।)	वार्षिक स्नेहसंमेलन	रु.५,०००/-
३५.	श्री.श्रीहरी बबन भालेराव चेअरमन,वि.का.सोसा.निमगाव सावा	स्व.खंडू नामदेव भालेराव	वार्षिक स्नेहसंमेलन	रु.१,५००/-
३६.	श्री.प्रभाकर बाबुराव गाडगे	स्व.कमल प्रभाकर गाडगे	ज्ञानपंढरी अंकास	रु.१,००१/-

३७.	श्री.कैलास किसन जाधव	स्व.किसन भिमाजी जाधव	कायमठेव	रु.५,१०१/-
३८.	श्री.सुभाष मनोहर मिटकरी	स्व.प्रमिला मनोहर मिटकरी	इंग्रजी विषयात प्रथम मुलीस(तृतीयवर्ष)	रु.१,५००/-
३९.	सौ.झुंबरबाई हरिदास पवार	वै.ह.भ.प.नामदेवबाबा ल.पवार	ज्ञानपंढरी अंकास	रु.१०,०००/-
४०.	श्री.उपप्राचार्य,प्राध्यापक व प्राध्यापकेत्तर कर्मचारी वृंद दिलीप वळसे पा.महाविद्यालय		मा.श्री.दिलीप वळसे पा.(अध्यक्ष,विधान सभा महाराष्ट्र राज्य.वाढदिवसानिमित्त (आंतर महा.वक्तृत्व स्पर्धा)	रु.२,७०१/-
४१.	सौ.सखुबाई गणपत गायकवाड	स्व.भागुबाई व नारायण सखाराम गाडगे (मा.सरपंच)	ज्ञानपंढरी अंकास	रु.१०,०००/-
४२.	छावा प्रतिष्ठान निमगाव सावा		आंतर महाविद्यालयीन वक्तृत्व स्पर्धा प्रथम तीन क्रमांक ,स्कॉलर ऑफ द इयर,विभागीय पातळीवर क्रडी स्पर्धेत प्रथम	प्रत्येकी एक ट्रॉफी
४३.	श्री.देवराम धोंडिबा खाडे व बंधु	स्व.सुंदराबाई धोंडिबा खाडे		रु.१,००१/-
४४.	समस्त उनवणे परिवार निमगाव सावा	स्व.रखमा दशरथ उनवणे	मागासवर्गीय विद्यार्थ्यास प्रथम क्रमांक	रु.५५१/-
४५.	सौ.झुंबराबाई रंगनाथ गाडगे	स्व.कमल प्रभाकर गाडगे	कायमठेव	रु.१,०००/-
४६.	श्री.रंगनाथ रामभाऊ गाडगे	स्व.प्रमिलाबाई रामदास नरवडे	कायमठेव	रु.१,०००/-
४७.	श्री.भोमा गोविंद डुकरे	स्व.गिताराम रामभाऊ डुकरे	कायमठेव	रु.१,०००/-
४८.	श्री.रामभाऊ व तुकाराम लहानु पवार	स्व.भिमाबाई नामदेव बेहेडे	वार्षिक स्नेहसंमेलन	रु.१,०००/-
४९.	श्री.सावकार व जिजाभाऊ खंडु थोरात	स्व.खंडु तुकाराम थोरात	कायम ठेव	रु.५,५००/-
५०.	श्री.दिलीप वळसे पाटील महाविद्यालय गणेश मंडळ,		गणेशोत्सव मंडळासाठी	रु.१,७००/-
५१.	श्री.गोफणे चंदनमामा विठोबा	स्व.बबुबाई विठोबा गोफणे	वार्षिक स्नेहसंमेलन	रु.१,०००/-
५२.	श्री.इब्राहिम सुलेमान पटेल	स्व.गजराबी सुलेमान पटेल	ज्ञान पंढरी वार्षिक अंकासाठी	रु.५,०००/-
५३.	श्री.घोडे गजानन म्हतारबा संचालक कृषी उ.बाजार समिती,बेल्हे,जुन्नर	स्व.भामाबाई म्हतारबा घोडे	मुलींमध्ये प्रथम क्रमांक	रु.५,०००/-
५४.	श्री.थोरात बबन भिका		वार्षिक स्नेहसंमेलनासाठी	रु.१,००१/-

५५.	सौ.व श्री.मथुरा व पोपट चंदु बारहाते		वक्तृत्व स्पर्धेसाठी	रु.५,२५२/-
५६.	श्री.विजय भिकाजी कुऱ्हाडे सर आळे,ता.जुन्नर,जि.पुणे	स्व.रोहन मुरलीधर काटे	आदर्श विद्यार्थी	रु.२,५००/-
५७.	श्री.गोविंद रामभाऊ थोरात	स्व.बाळशिराम गोविंद थोरात	वार्षिक स्नेहसंमेलन	रु.१,०००/-
५८.	सौ.विमल व श्री.बाळासाहेब वसंतराव काकडे पिंपळवंडी,ता.जुन्नर,जि.पुणे	स्व.अरविंद यशवंत लगड	मुलींमध्ये प्रथम क्रमांक	रु.५,०००/-
५९.	श्री.गाडगे अनिल रंगनाथ	स्व.जानकाबाई रा. गाडगे	कायम ठेव	रु.१,०००/-
६०.	श्री.पवार राजेंद्र बाबुराव	स्व.बाबुराव बाबा लहानु पवार	कायम ठेव	रु.२,०००/-
६१.	श्री.यशवंत व बाबाजी उमाजी घोडे	स्व.उमाजी रखमाजी घोडे	वार्षिक स्नेहसंमेलन	रु.३,०००/-
६२.	श्री.यशवंत बाबाजी उमाजी घोडे	स्व.उमाजी रखमाजी घोडे	प्रथम क्रमांकासाठी	रु.१,५००/-
६३.	श्री.यशवंत बाबाजी उमाजी घोडे	स्व.उमाजी रखमाजी घोडे	तृतीय वर्षातील एनटी प्रवर्गातील प्रथम क्रमांकास	रु.१,५००/-
६४.	श्री.जावळे प्रकाश रामभाऊ (मा.पोलीस पाटील)		पांडुरंगजी पवार साहेब यांच्या वाढदिवसा निमित्त आयोजित कार्यक्रमासाठी	रु.१,०००/-
६५.	श्री.निलेश व सागर भानुदास घोडे	स्व.भानुदास मारुती घोडे	कायम ठेव	रु.१,०००/-
६६	श्री.पटेल रहेमान चाँद	स्व.चाँद दगडू पठाण	वार्षिक स्नेहसंमेलन	रु.५,०००/-
६७.	श्री.पानसरे दगडू रामभाऊ	स्व.मंजुळाबाई दगडू पानसरे		रु.१,०००/-
६८.	श्री.गाडगे सुनिल दगडू	स्व.शेवंताबाई काळू गाडगे	एनएसएस आदर्श स्वयंसेवक व विशेष बद्दल झालेल्या विद्यार्थ्यांस	रु.३,०००/-
६९.	श्री.पंढरीनाथ तुकाराम पवार	स्व.सदाशिव रामजी जाधव	वार्षिक स्नेहसंमेलन	रु.५,०००/-
७०.	श्री.पांडुरंग तुकाराम पवार	शरदचंद्र गौरव पुरस्कार	आदर्श विद्यार्थी	रु.२,०००/-
७१.	श्री.घोडे बबन,कारभारी व बारकु नामदेव	स्व.कौसाबाई नामदेव घोडे	वार्षिक स्नेहसंमेलन	रु.१,०००/-
७२.	श्री.खाडे दामोदर बाळशिराम	स्व.वामन म्हतारबा खाडे यांचे पुण्यस्मरणार्थ	वार्षिक स्नेहसंमेलन	रु.१,०००/-

७३.	श्री.जाधव एकनाथ भागाजी मा.सरपंच जाधववाडी		वार्षिक स्नेहसंमेलन	रु.५,०००/-
७४.	श्री.भापकर नारायण सबाजी		मा.दिलीपरावजी वळसे पाटील यांच्या वाढदिवसानिमित्त आयोजित स्पर्धांसाठी	रु.१,२६०/-
७५.	श्री.भालेराव कैलास भिमाजी		मा.दिलीपरावजी वळसे पाटील यांच्या वाढदिवसानिमित्त आयोजित स्पर्धांसाठी	रु.५००/-
७६	श्री.दशरथ व रामदास गोविंद गाडगे		वार्षिक स्नेहसंमेलन	रु.४२१/-
७७.	श्री.सुनिल व अनिल प्रभाकर उंडे	स्व.प्रभाकर म्हतारबा उंडे यांचे पुण्यस्मरणार्थ	आदर्श विद्यार्थी,विद्यार्थीनी व प्राध्यापक	रु.२,१००/-
७८.	श्री.वसंत नामदेव उंडे मु.पो.भागडी,ता.आंबेगाव,जि.पुणे.		सर्वात जास्त वृक्ष लागवड करणाऱ्या विद्यार्थ्यासाठी	रु.२,१००/-
७९.	श्री.थोरात ज्ञानेश्वर बबनराव मु.पो.मंचर, ता.आंबेगाव, जि.पुणे	कायम ठेव	कायम ठेव	रु.५,०००/-
८०	श्रीमती सुमन राजाराम काटे व इतर चार	कै. राजाराम भाऊराव काटे यांच्या स्मरणार्थ	वार्षिक स्नेहसंम्मेलन	रु.१,०००/-
८१.	श्री.सुभाष लिंबाजी मोरमारे, सभापती समाजकल्याण समिती जि.प.पुणे	दिलीप वळसे पाटील कला, वाणिज्य व विज्ञान महाविद्यालय ज्ञानपंढरी अंकासाठी	कायम ठेव	रु.५,०००/-
८२.	श्री.दत्तात्रय बापूसाहेब लामखडे, उपसरपंच, मंगळरुळ, ता.जुन्नर, जि.पुणे	दिलीप वळसे पाटील कला, वाणिज्य व विज्ञान महाविद्यालय ज्ञानपंढरी अंकासाठी	कायम ठेव	रु.१,५००/-

पुणे विद्यापीठ गीत

ज्ञान बनो कर्मशील,कर्म ज्ञानवान

पुण्यमयी दे आम्हा अक्षर वरदान
ज्ञान बनो कर्मशील,कर्म ज्ञानवान ॥ धृ ॥

जातिभेद,धर्मभेद,वंशभेद दूर
लाख लाख कंठातुनि हाच एक सूर
करुणेच्या चरणांशी नत हो विज्ञान ॥ १ ॥

माणुसकी धर्माचा अर्थ जाणतों
श्रमनिष्ठा हें पवित्र तीर्थ मानतों
हृदयांतुनि समतेचा निर्भय अभिमान ॥ २ ॥

सेवेतच मुक्ती ही मंगल दीक्षा
न्यायास्तव जागृति ही सत्यपरिक्षा
हें विश्वचि घर आमुचे मंत्र हा महान ॥ ३ ॥

मंगेश पाडगांवकर

॥ य:क्रियावान स पण्डित: ॥

⁂ पसायदान ⁂

आता विश्वात्मके देवे । येणे वाग्यज्ञे तोषावे ।
तोषोनि मज द्यावे । पसायदान हे ॥ १ ॥
जे खळांची व्यंकटी सांडो । तया सत्कर्मी रती वाढो ।
भूता परस्परे पडो । मैत्र जीवाचे ॥ २ ॥
दुरिताचे तिमिर जावो । विश्व स्वधर्म सुर्ये पाहो ।
जो जो वांछील तो ते लाहो । प्राणीजात ॥ ३ ॥
वर्षत सकळ मंगळी । ईश्वरनिष्ठांची मांदियाळी ।
अनवतर भूमंडळी । भेटो तया भूता ॥ ४ ॥
चला कल्पतरुंचे आरव । चेतना चिंतामणीचे गांव ।
बोलती जे अर्णव । पीयूषाचे ॥ ५ ॥
चंद्रमे जे अलांछन । मार्तंड जे तापहीन ।
ते सर्वांही सदा सज्जन । सोयरे होतु ॥ ६ ॥
किंबहूना सर्व सुखी । अखंडीत ॥ ७ ॥
आणि ग्रंथपजीविये । विशेषी लोकी इये ।
दृष्टादृष्टविजये । होआवे जी ॥ ८ ॥
येथ म्हणे श्री विश्वेशरावो । हा होईल दान पसावो ।
येणे वरे ज्ञानदेवो । सुखिया झाला ॥ ९ ॥

क्षण चित्रे

दिलीप वळसे पाटील कला, वाणिज्य व विज्ञान महाविद्यालय

दिलीप वळसे पाटील कला, वाणिज्य व विज्ञान महाविद्यालय

दिलीप वळसे पाटील कला, वाणिज्य व विज्ञान महाविद्यालय

क्षण चित्रे

क्षण चित्रे

दखल वृत्तपत्रांची

राज्यघटनेचा आदर करावा : मा. पांडुरंग पवार
निमगाव येथे वळसे पाटील विद्यालयाचा वर्धापन दिन साजरा
बातमी:-रामदास सांगळे
वायसीएम अभ्यासकेंद्राला विभ संचालक डॉ. बेंगाळे यांची
दिलीप वळसे पाटील महाविद्यालय वर्धापन दिन उत्साहात साजरा
राज्यघटनेचा आदर करावा : पांडुरंग पवार
निमगाव सावामध्ये वृक्षारोपण संपन्न
वळसे पाटील महाविद्यालयात एमए मराठी अभ्यासक्रम
राज्यघटनेचा आदर करावा !
श्री पांडुरंग ग्रामीण विकास प्रतिष्ठानकडून चिपळूण पूरग्रस्तांना मदत
निमगावसावात विद्यार्थ्यांचा गुणगौरव
डॉ. दिपक
महामानवाने लेखणीच्या बळावर क्रांती
श्री पांडुरंग ग्रामीण विकास प्रतिष्ठानकडून चिपळूण पूरग्रस्तांना मदत
संविधानाप्रती आदर ठेवा - पवार
मृदंगमणी पंढरीनाथ पवार यांना निमगावात श्रद्धांजली
शेतीक्षेत्रातही केले होते नवनवीन प्रयोग
ह.भ.प.पंढरीनाथ पवार यांस श्रद्धांजली
'श्री पांडुरंग'कडून चिपळूण पूरग्रस्तांना किट
निमगाव सावामध्ये आंब्याच्या पन्नास रोपांची लागवड
प्रभात

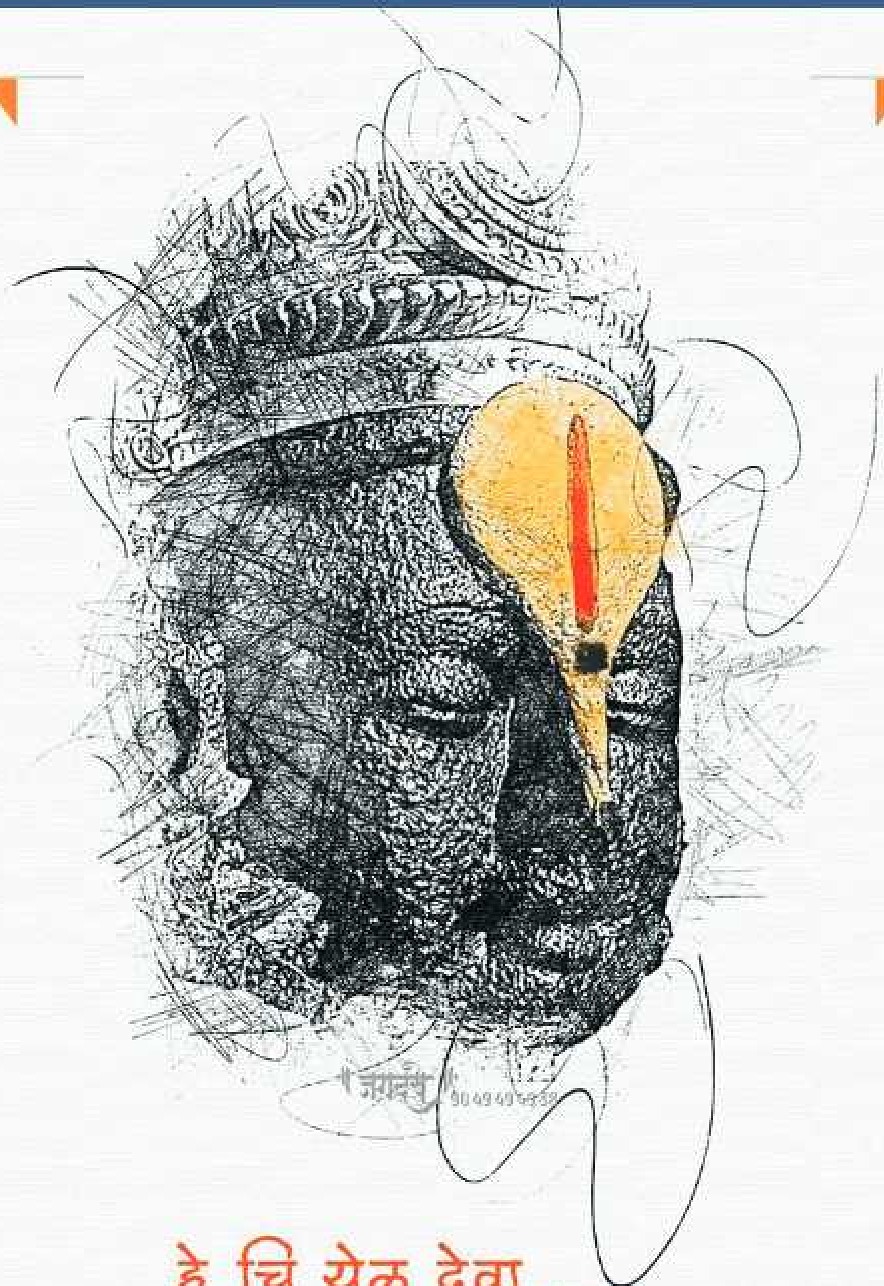

हे चि येळ देवा
नका मागें घेऊ ।
तुह्मांविण जाऊ
शरण कोणा ॥

।। विष्णुविण जप व्यर्थ त्याचे ज्ञान ।।

श्री पांडुरंग ग्रामीण विकास प्रतिष्ठान संचलित

सावित्रीबाई फुले पुणे विद्यापीठ संलग्नित

दिलीप वळसे पाटील

कला, वाणिज्य व विज्ञान महाविद्यालय

मु.पो.निमगाव सावा, ता.जुन्नर, जि.पुणे ४१० ५०४ ७५१७२३७३३३/८३१७२३७३३३

संस्थापक-अध्यक्ष: मा.श्री.पांडुरंगजी पवार (M.Com.) मा.उपाध्यक्ष, जि.प.पुणे.

Website: www.dvpcollege.com Email: dpc_nimgaonsawa@rediffmail.com

* महाराष्ट्र शासन नोंदणी क्र.एन.जी.सी.२००९/(१५२/०९) मशि-०४ दि.११/०७/२००९ * पुणे विद्यापीठ आय.डी.क्र.पी.यु./पी.एन./ए.सी.एस./३३८/२००९